

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

STUDENTS' OPINIONS TOWARDS THE ACTIVITY PARTICIPATION IN RAMBHAIBARNI RAJABHAT UNIVERSITY

ภาคนิพนธ์

ของ

ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร

ลิขสิทธิ์ของปริญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

STUDENTS' OPINIONS TOWARDS THE ACTIVITY PARTICIPATION IN RAMBHAI

BARNI RAJABHAT UNIVERSITY

ภาคินพนธ์

ของ

ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สาขาการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พฤษภาคม 2556

ใบรับรองภาคนิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Students' Opinions towards the Activity Participation in Rambhai Barni Rajabhat University

ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร

คณะกรรมการสอบภาคนิพนธ์

..... ประธานสอบภาคนิพนธ์

(ดร.โกศล อินทวงศ์)

..... ประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

(ดร.โกศล อินทวงศ์)

..... กรรมการที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

(ดร.วันชัย ปานจันทร์)

..... กรรมการสอบภาคนิพนธ์

(ดร.ชมสุภักดิ์ ครุฑทะกะ)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ถาวร ฉิมเลี้ยง)

วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร. (2556). **ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี**. ภาคนิพนธ์ บธ.ม. (การบริหารธุรกิจ). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ดร.โกศล อินทวงศ์ ปร.ค. (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)

ประธานกรรมการ

ดร.นิพนธ์ วุฒิชัย ปร.ค. (สังคมศาสตร์)

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีและคณะที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2554 รวมทั้งสิ้น 374 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Supalak Ruamjit. (2013). **Students' Opinions towards the Activity Participation in Rambhai Barni Rajabhat University**. Independent Study. M.B.A. (Business Administration). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Advisory Committee

Dr.Kosol Intarwongse Ph.D. (Human Resource Development) Chairman

Dr.Nipon Vuttichai Ph.D. (Social Sciences) Member

Abstract

The objectives of this research were 1) to study and to compare the students' opinions towards the 5 activity participation : academic, sports, social volunteer, arts and culture and student relation activities. The research populations were the 374 full time undergraduate students in the academic year of 2011. The research instruments were a questionnaire with the rating scale at 5 and the reliability level of .93. The descriptive statistics were frequency, standard deviation, t-test, one way analysis of variance and LSD method.

The results were as follows 1) the overall results were at the high level showing the great number of the agreement towards the students' activity participation 2) the comparative results between male and female students had no statistical significance 3) the comparative results of students in different years of study had no statistical significance. The students showed the different opinions towards the social voluntary activities. However, the students' opinions towards academic, sports, arts and culture and student relations had no statistical significance. 4) The students in different faculties had no different opinions towards the students' activity participation.

กิตติกรรมประกาศ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. โกศล อินทวงศ์ ประธานสอบภาคนิพนธ์ และประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ และ อาจารย์ ดร. นิพนธ์ วุฒิชัย ที่กรุณา รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ และได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้คำแนะนำในการทำวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ชมสุภัค ครูฑกะ และอาจารย์ ดร. วันชัย ปานจันทร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ เป็นกรรมการสอบภาคนิพนธ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ ข้อพิจารณาในการแก้ไข จนทำให้ภาคนิพนธ์ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนก จุฑามาศ อาจารย์ ดร. เอกชัย กิจเกษมเจริญ และคุณกฤษณะพงศ์ สุวรรณโชติ ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ทรงคุณค่ายิ่งในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รวมทั้งผู้บริหารคณาจารย์ และบุคลากรทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยให้การทำภาคนิพนธ์มีอุปสรรคน้อยลง อำนวยความสะดวกในด้านการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอบใจนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีทุกคนที่กรุณา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและขอขอบคุณทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมด ที่มีส่วนช่วยเหลือในการสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำภาคนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้จากภาคนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นการบูชาพระคุณ นางวิไล ร่วมจิตร (มารดา) ผู้ชายชนม์ นายสุระพิช ร่วมจิตร (บิดา) ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้ ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำภาคนิพนธ์ครั้งนี้

ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
	ประโยชน์ของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
	สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	กิจกรรมนักศึกษา.....	10
	ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....	10
	คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมต่อพัฒนาการของนักศึกษา.....	12
	แนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา.....	16
	วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา.....	16
	ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศ.....	18
	แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา.....	21
	ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา.....	23
	ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา.....	24
	ประวัติความเป็นมาและนโยบายการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณี.....	24
	ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กองพัฒนา นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.....	26
	นโยบายการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	(ต่อ)	
	ความคิดเห็น	28
	ความหมายของความคิดเห็น.....	28
	ประเภทของความคิดเห็น	29
	ความสำคัญของความคิดเห็น.....	30
	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	31
	งานวิจัยในประเทศ.....	32
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
	การวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	57
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	57
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
	สรุปผลการวิจัย.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
อภิปรายผลการวิจัย.....	61
ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	78
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	80
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนก.....	88
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	91

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มคณะที่ศึกษา	37
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	43
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้าน.....	44
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านกิจกรรมวิชาการ จำแนกเป็นรายข้อ	45
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านกิจกรรมกีฬา จำแนกเป็นรายข้อ.....	46
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกเป็นรายข้อ	47
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จำแนกเป็นรายข้อ	48
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายข้อ.....	49
9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	50
10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	51
11 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่	52
12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา	53
13 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมกีฬา จำแนกตามคณะที่ศึกษาเป็นรายคู่	55

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

การจัดการศึกษาของประเทศไทยตั้งแต่เริ่มจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบมาจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าแผนการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาในระดับต่างๆ แต่ละฉบับที่ออกมาต่างก็มีจุดมุ่งหมาย ในการพัฒนาเด็กไทย ซึ่งแนวทางในการจัดการศึกษาได้วางไว้ว่า “มุ่งพัฒนาชีวิตประชาชนให้มีความสุขและอยู่ดีกินดี มีความสำนึกในความเป็นไทย รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกฝนการปรับตัวในสังคม เน้นลักษณะนิสัย ขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด และมีระเบียบวินัย การจัดการศึกษาในแต่ละระดับ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ กล่าวคือ ให้ความรู้และคุณธรรม

เป้าหมายและทิศทางในการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมฉบับที่ 10 คือ พัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุลทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะ ความสามารถเพื่อให้เพียงพอทั้งด้านคุณธรรมและความรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่างมี เหตุผล รอบคอบและระมัดระวังด้วยจิตสำนึกในศีลธรรมและคุณธรรมทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสามารถตัดสินใจโดยใช้หลักความพอประมาณในการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต อดทนขยันหมั่นเพียร อันจะเป็นภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเพื่อให้คนพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลง ที่จะเกิดขึ้น ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น และสังคมที่สงบสันติสุข (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551 : ออนไลน์) จากเป้าหมายและทิศทางดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาจึงใช้กิจกรรมนักศึกษาเป็นกลไก ในการเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างมีคุณภาพ นอกเหนือไปจากกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยการส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม ที่หลากหลายและเหมาะสมกับความถนัดและความต้องการของนักศึกษา โดยจัดขึ้นในรูปแบบ ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ ซึ่งทักษะ และประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2545 ก : คำนำ) กล่าวว่ นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้ว มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุน ให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทาง ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย เพราะประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้น เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ ต่อการใช้ชีวิตในสังคมค่อนข้างมาก ซึ่งผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับ

ประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเข้ามาทำกิจกรรมจึงต้องทำความเข้าใจกับตนเองว่า ในฐานะนักศึกษาการเรียนต้องถือว่ามีความสำคัญมากที่สุด และกิจกรรมนักศึกษาถือเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้ (สำนักกิจการนักศึกษา, 2551 : ออนไลน์) กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาช่วยเสริมเติมเต็มนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจารณญาณ เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีสุขภาพพลานามัยที่ดี ซึ่งพัฒนาโดยการบูรณาการกิจกรรมนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งวิทยาลัยครูจันทบุรี ให้เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2515 เป็นต้นมา และได้ยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยครูจันทบุรี ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ให้เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี สายวิชาชีพครู จนกระทั่งปี พ.ศ.2527 ได้เปิดทำการสอนสาขาวิชาการอื่นๆ อันได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์และสาขา ศิลปะศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2527

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2528 วิทยาลัยครูจันทบุรี ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระนามาภิไธยของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 7 เป็นนามของวิทยาลัยว่า “วิทยาลัยรำไพพรรณี”

วิทยาลัยรำไพพรรณี ตั้งอยู่เลขที่ 41 หมู่ที่ 5 ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ติดกับถนนจันทบุรีสามแยกเขาไร่ยา (ถนนรักศักดิ์ชุม) ห่างจากตัวเมืองจันทบุรี 6 กิโลเมตร อีกด้านหนึ่งติดถนนสุขุมวิท กิโลเมตรที่ 326 มีเนื้อที่ 720 ไร่ 3 งาน

วิทยาลัยรำไพพรรณีได้รับพระราชทานตรา “ศักดิ์เดชนัน” ตราประจำพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นตราประจำมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ.2516 ใช้สีชมพู – เขียว เป็นสีของวิทยาลัย

สีเขียว หมายถึง ความเจริญงอกงามและเป็นสีประจำวันพุธ ซึ่งเป็นวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7

สีชมพู หมายถึง ความเมตตากรุณาสุภาพอ่อนโยน นับเป็นคุณธรรมสำหรับผู้เป็นครู และเป็นสีประจำวันอังคาร ซึ่งเป็นวันพระราชสมภพของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 7

วิทยาลัยรำไพพรรณี ได้รวมกลุ่มกับวิทยาลัยครูในภาคกลาง รวม 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาและวิทยาลัยครูในพระบรมราชูปถัมภ์และวิทยาลัยรำไพพรรณีเป็นสหวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างกลุ่มวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาในอนาคต และได้ให้ชื่อของวิทยาลัยว่า “สหวิทยาลัยศรีอยุธยา วิทยาลัยรำไพพรรณี”

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2536 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานชื่อใหม่ให้กับวิทยาลัยครูทั่วประเทศ ตามที่กรมการฝึกหัดครูได้ขอพระราชทาน และชื่อใหม่ที่ได้รับพระราชทาน คือ “สถาบันราชภัฏ” ต่อมากรมการฝึกหัดครูได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรแล้วและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 24 มกราคม 2538 จึงมีผลทำให้วิทยาลัยรำไพพรรณี มีฐานะเป็น “สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี” และพัฒนามาเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี” ในปัจจุบัน (กองนโยบายและแผน. 2551 : 9)

เป้าหมายหลักของกองพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี คือการสนับสนุนและแนะนำการจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงและทางอ้อมต่อนักศึกษาและท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีคุณธรรมประจำตน จัดการบริการสวัสดิการที่เสริมความพร้อมในการศึกษาและทักษะชีวิตและมีส่วนสนับสนุนชุมชนในการสืบสานศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืน (กองพัฒนานักศึกษา. 2552 : 1)

ดังนั้นการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เกิดศักยภาพในทุกด้านนั้น จำเป็นต้องใช้กิจกรรมนักศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อให้ นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจากกิจกรรมและนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2550 : 109) โดยจากการดำเนินงานกิจกรรมของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว พบว่า มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กล่าวว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) องค์การนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานกิจกรรมของนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ จึงต้องปรึกษาหารือขอข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อน 2) นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่ค่อยให้ความร่วมมือนักเพราะกิจกรรมจะทำให้มี

ผลกระทบกับการเรียน เนื่องจากการเรียนการสอนในช่วงเวลาเดียวกับการเข้าร่วมกิจกรรม 3) อาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษไม่ค่อยมีเวลาให้มากนัก เนื่องจากการะงานสอนและยังมีงานส่วนอื่นๆ (ยูพา มาระสูตร. สัมภาษณ์. 2551) และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบปัญหาและอุปสรรคจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ บางกิจกรรมนักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ไม่มีที่น่าสนใจ เน้นความเป็นวิชาการมากเกินไป เช่น กิจกรรมวิชาการ นักศึกษาจึงเกิดความเบื่อหน่าย (ทัศนีย์ เกตุขุนทดและชนารัตน์ สุวรรณน้อย. สัมภาษณ์. 2551) นอกจากนี้นักศึกษาอาจไม่ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากกิจกรรมนั้นๆ ทำให้นักศึกษาไม่เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมและไม่เข้าร่วมในที่สุด (ธนากรณ์ เข้มกัลดและสมชาย เมฆฉาย. สัมภาษณ์. 2551) ส่วนในบางกิจกรรมนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์จึงไม่สนใจเช่น กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ (สุชาริณี ทรงรัมย์ และพรพรรณ ชาลุชัยมิ่งขวัญ. สัมภาษณ์. 2551) นอกจากนี้กิจกรรมส่วนใหญ่ยังคงมีรูปแบบเดิมๆ ซ้ำๆ เช่น กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่ไม่มีความหลากหลายและไม่ค่อยสนุกสนาน (สุภัค ห่วงมณีและทัศนีย์ เกตุขุนทด. สัมภาษณ์. 2551) และสาเหตุประการสำคัญคือกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาประกอบกับประชาสัมพันธ์ที่ล่าช้าและไม่ทั่วถึง ทำให้นักศึกษาทราบวันและเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมช้าและไม่ได้เตรียมความพร้อมก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรม (คณิดา เกตุสุวรรณและพัชราภรณ์ ส่องศรี. สัมภาษณ์. 2551)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรของกองพัฒนานักศึกษา จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลในกำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงาน และพัฒนางานด้านกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้มีคุณภาพ เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและส่งผลให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยสามารถนำมาพิจารณาในการจัดทำแผนพัฒนาคุณลักษณะ และคุณภาพของนักศึกษา โดยกำหนดเป็นนโยบายการพัฒนานักศึกษาและวางแผนพัฒนาการดำเนินงานพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวนักศึกษา
2. นักศึกษาเกิดความตระหนักในความต้องการของตนเองอันจะนำไปสู่ความร่วมมือในด้านการดำเนินงานพัฒนานักศึกษาในส่วนที่ตนเองเกี่ยวข้องต่อไป
3. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายวางแผนงานในด้ำนกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เป็นข้อมูลในการส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยจะศึกษาในขอบเขตเนื้อหา ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย นักศึกษาภาคปกติที่ได้ทำการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ชั้นปีที่ 1- 5 ปีการศึกษา 2554 จาก 10 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ คณะวิทยาศาสตร์ฯ คณะนิติศาสตร์ คณะอัญมณีศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ฯ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 5,817 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 5 จำนวน 10 คณะ โดยใช้สูตรคำนวณในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของยามานะ (Yamane, 1967 : 886) และแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้กลุ่มคณะเป็นลำดับชั้น (Strata) ได้จำนวนทั้งสิ้น 374 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษาไว้ดังนี้

1. ตัวแปรต้น/ตัวแปรอิสระ คือสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกออกเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.2 ชั้นปี

1.3 คณะที่ศึกษา

2. ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยศึกษางานมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่จัดให้แก่นักศึกษาตามกรอบงานในด้านการพัฒนานักศึกษาจากกองพัฒนานักศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. 2552 : 1) แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 กิจกรรมทางวิชาการ
- 2.2 กิจกรรมกีฬา
- 2.3 กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์
- 2.4 กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม
- 2.5 กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นิยามขอบเขต ดังต่อไปนี้

1. **นักศึกษา** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาภาคปกติในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. **ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา** หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิดต่อ

สิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จากกิจกรรมที่จัดทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

2.1 กิจกรรมวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นสามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่างๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงานในอนาคต ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรนักศึกษาส่วนคณะ และชมรม / กลุ่มกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์โดยตรง นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนซึ่งเป็นการแสดงถึงศักยภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย หรือความก้าวหน้าทางวิชาการ

2.2 กิจกรรมกีฬา หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนานผ่อนคลาย ความตึงเครียดและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามารถพัฒนาบุคลิกภาพและสมรรถภาพทางด้านร่างกายและจิตใจของนักศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรส่วนคณะ และชมรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะการเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดีต่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2.3 กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาและทำประโยชน์แก่สังคม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรส่วนคณะและชมรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จัดขึ้นเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น โดยรู้จักการวางแผนงานอย่างเป็นระบบพัฒนาทักษะในกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มเสริมสร้างความสามัคคีในการทำกิจกรรม มีความอดทนและเสียสละ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาชุมชน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้และเข้าใจสภาพที่แท้จริงของสังคมจากประสบการณ์ตรง

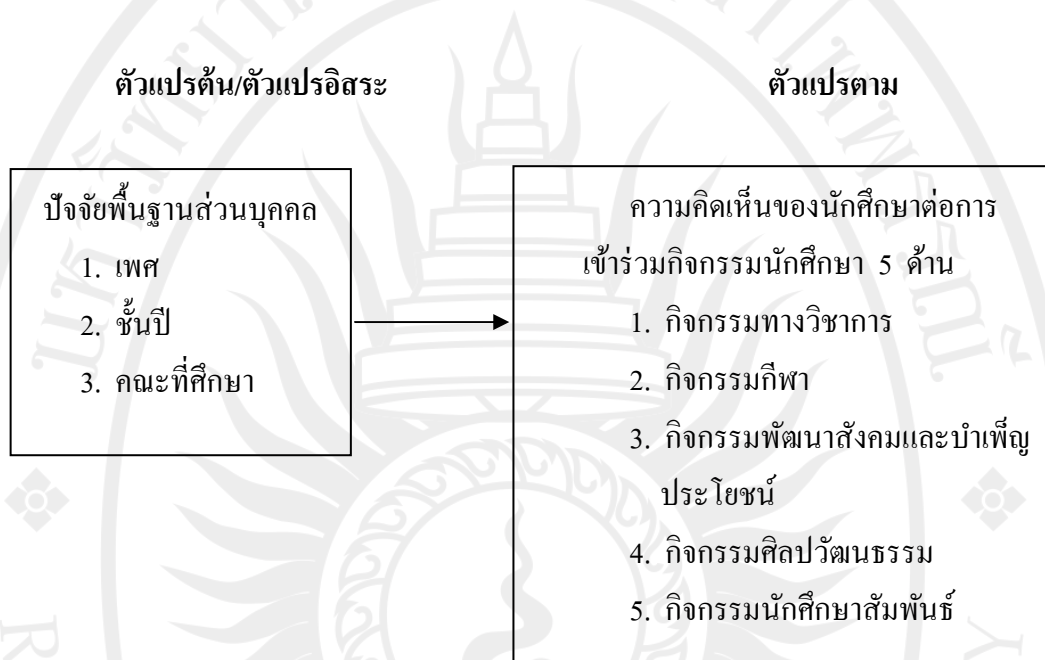
2.4 กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมจัดขึ้นเพื่อสาธิตหรือกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง กิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่นและกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรส่วนคณะและชมรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะทางศิลปวัฒนธรรมและทางด้านสุนทรียภาพ ปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเผยแพร่ด้วยการปฏิบัติจริง สืบสานศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมด้วยค่านิยมที่ถูกต้อง ส่งเสริมให้นักศึกษา รู้คุณค่า ความสำคัญ และเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

2.5 กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ หมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน ความภาคภูมิใจ ความสามัคคีในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรส่วนคณะ และชมรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จัดขึ้นเพื่อพัฒนาให้นักศึกษาเกิดความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยหรือระหว่างนักศึกษาในคณะหรือรุ่นที่กับรุ่นน้อง ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้รวมถึงการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาใหม่ต่อการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมการรับน้องใหม่ การประชุมเชียร์ เป็นต้น

3. คณะที่ศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะต่างๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเปิดสอน ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ โครงการจัดตั้งคณะอัญมณีศาสตร์ฯ คณะวิทยาศาสตร์ฯ คณะวิทยาการจัดการ โครงการจัดตั้งคณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ โครงการจัดตั้งคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ ฯ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาเรียนในชั้นปีแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาคณะแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจกรรมนักศึกษา

1.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

1.2 คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมต่อการพัฒนาการของนักศึกษา

1.3 แนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา

1.4 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

1.5 ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

1.6 แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

1.7 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

1.8 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

2. ประวัติความเป็นมาและนโยบายในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.1 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กองพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.2 นโยบายการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. ความคิดเห็น

3.1 ความหมายของความคิดเห็น

3.2 ประเภทของความคิดเห็น

3.3 ความสำคัญของความคิดเห็น

3.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

4.2 งานวิจัยในประเทศ

กิจกรรมนักศึกษา

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นหัวใจสำคัญอีกประการหนึ่งของการบริหารจัดการอุดมศึกษา ที่สร้างเสริมการพัฒนานักศึกษา (Student Development) และมีกิจกรรมเป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากสิ่งที่บังคับเรียนในชั้นเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมมีความสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ การสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นผลจากความร่วมมือของหลาย ๆ ส่วนที่สำคัญ คือ การเรียน การสอนในหลักสูตร การวิจัย กิจกรรมนักศึกษาและการจัดสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตและสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา โดยเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ลึก ใรูรอบ มีจิตสำนึกเชิงจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่ากิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ไว้หลายลักษณะแตกต่างกันออกไปสามารถสรุปได้ ดังนี้

เจมส์ (Jamias. 1969 : 58) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา หรือสถาบันเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความสมัครใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไม่มีผลในการนับหน่วยกิตหรือคะแนนใดๆ อันจะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้น หรือสำเร็จการศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2545 ง : 6) ได้ให้ข้อคิดเพิ่มเติมไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมเพิ่มเติมให้นิสิตนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ ความเสียสละ มีวิจรรย์ญาณ มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง หรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ

กู๊ด (Good. 1973 : 10) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นโปรแกรมและการดำเนินงานที่นักศึกษา หรือสถาบันจัดขึ้น เพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ และสร้างความสนใจให้นักศึกษา โดยอยู่ในความดูแลของสถาบันการศึกษาต่างๆ และได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาเอาไว้ว่า คือ การให้บริการของสถาบันอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มในแง่ของการให้คำปรึกษา การบริการสวัสดิการของนักศึกษา เช่น การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การจัดหางาน บริการหอพัก และการให้คำปรึกษาแก่องค์กรนักศึกษา

วิลเลียมสัน (Williamson. 1961: 30) ได้ให้นิยามของกิจการนักศึกษาไว้ 2 นัย คือ

1. เกี่ยวกับการจัดบริการให้กับนักศึกษา โดยมุ่งเน้นการช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ปัญหา รวมถึงการส่งเสริมทักษะในการเรียน และช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. เกี่ยวกับนักศึกษาโดยมุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

โฮป (Hoppe. 1968 : 41) ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาว่า เป็นงานหรือรายการ กิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อมุ่งช่วยนักศึกษาทั้งรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ในการอยู่ร่วมกันอย่างชุมชนทางวิชาการ (Academic Community) โดยมีการจัดสถานการณ์ต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ ความใฝ่ฝัน ความเจริญงอกงามด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถเท่าที่จะทำได้

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ เข้าไปมีส่วนร่วม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง โดยไม่มีหน่วยกิต และมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ ทักษะ ทักษะคิดของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2551 : 17)

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่นักศึกษาหรืออาจารย์ประจำวิชาร่วมกัน จัดทำขึ้นเพื่อตอบสนอง เสริมการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ

2. กิจกรรมนอกหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่กองพัฒนานักศึกษา องค์การบริหาร นักศึกษา สภาพนักศึกษา หรือชมรมต่างๆ ร่วมกันจัดขึ้นโดยเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือหลักสูตรโดยตรง

ชาญชัย อินทรประวัตติ (2545 ก : 27) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา คือ กิจกรรมที่มี ประโยชน์ทางการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการคิดและการดำเนินการของนักศึกษา โดยการให้คำปรึกษา และดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาให้อยู่ในกรอบนโยบาย ประเพณีและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

จากความหมายกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าวทำให้ทราบว่าพัฒนานักศึกษาไม่ว่าจะเป็น การพัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ เอกลักษณะ ร่างกาย คุณธรรม ก็มีความจำเป็นที่สถาบัน ระดับอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกิจกรรมให้ครบทุก ๆ ด้าน อาจสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัย ที่ได้รับความเห็นชอบ จากมหาวิทยาลัยในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาและมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงที่นำไปสู่การพัฒนาความรู้ ความสามารถ พัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัยของนักศึกษาให้เหมาะสมกับสังคมประชาธิปไตย เพื่อเสริมสร้างความรู้ พัฒนาคุณสมบัติของนักศึกษาให้รู้คุณค่า ส่งเสริมให้นักศึกษามีระเบียบวินัยในตนเอง รู้จักการทำงาน ร่วมกับบุคคลอื่น สามารถทำงานเป็นทีม มีภาวะความเป็นผู้นำได้ และเพิ่มพูนความรู้รอบ มีวิสัยทัศน์ กว้างไกล มีจิตสำนึกในการใฝ่เรียนรู้และรับผิดชอบต่อตนเองที่จะนำไปสู่การอยู่ร่วมกับสังคมได้ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมต่อการพัฒนาการของนักศึกษา

วินสตันและมาสโลว์ (Winston and Maslow. 1987 : 169) กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษานอกชั้นเรียนที่มีความสำคัญต่อประสบการณ์ของนักศึกษาอย่างมากต่อประสบการณ์ทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ การพัฒนาอุทิศเวลาของนักศึกษา การพัฒนาทักษะด้านการจัดการและทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ

วิลเลียมสัน (Williamson. 1961: 31-32) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญคือ จะถูกนำเข้ามาใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้นักศึกษามีความสามารถเพิ่มมากขึ้น มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ลดปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ ภายในสถาบัน

แพ็ควูด (Packwood. 1977 : 156) กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมจะช่วยพัฒนานักศึกษาในสิ่งที่ไม่อาจจัดหรือสอนในห้องเรียนได้ และยังเป็นเครื่องช่วยให้นักศึกษาได้เติบโตเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย โดยที่ความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษามุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งที่ตัวบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคม

นอกจากนี้ สำนักกิจการนักศึกษา (2551 : ออนไลน์) ยังได้กล่าวว่า กิจกรรมของนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้รู้จักสนิทสนมปรึกษาหารือร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ประจำชมรมนักศึกษาคอยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้วมหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษา รู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและวิชาชีพชีวิต จึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ผลจากการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการ ดังนี้

1. โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น เมื่อเราได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น จะทำให้เราได้รับความคิดแปลกใหม่อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ถกเถียงจากการประชุมอันจะส่งผลให้เป็นคนที่ไม่ถ่อมมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แง่คิดในหลายมุมมอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว

2. การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น เมื่อได้ร่วมกิจกรรมจะทำให้ได้มีโอกาสประเมินตนเองไปในตัวว่าจุดเด่น จุดด้อยของบุคคลนั้นมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่า อันที่จริงแล้วตัวเอง

มีความถนัดอะไร ชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านทักษะการพูด ด้านติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะพบว่า ตัวเอง อาจเป็นคนแข็งกระด้าง จนเกินไปเป็นคนคิดมากเข้ากับใครๆ ได้ยาก ซึ่งหากบุคคลนั้นไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้รู้จักตนเองช้าเกินไปทำให้โอกาสการพัฒนาจุดด้อยพลอยช้าตามไปด้วย

3. ความสามารถในการบริหารเวลา ในยุคปัจจุบันเวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่ง ย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่นทั้งทีในแต่ละวันทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมจะทำให้รู้จักแบ่งเวลา ในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตรเรื่องส่วนตัว กิจกรรมครอบครัวและกิจกรรมนักศึกษาที่ตนต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาชี้ให้เห็นว่า ถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน บุคคลจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในการเข้าร่วมกิจกรรมบุคคลจะมีอิสระในการคิด และตัดสินใจด้วยตัวเองมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามในโลกของการทำงาน บุคคลจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากันได้กับบุคคลหลายประเภท เพื่อให้ผลการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลนั้นจะสามารถทำงานกับผู้อื่นได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติมนุษย์มากเท่าใดย่อมมีปัญหาน้อยในการทำงานซึ่งกิจกรรมนักศึกษาช่วยในประเด็นนี้ได้มาก

5. การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้รู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพให้ดูดีเสมอ

6. การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาท และรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสม ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นแต่ละคน ต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ซึ่งในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่มบางคนอาจมีบทบาทเป็นรองประธาน เหนือคุณลักษณะอื่นๆ ไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในบทบาทใดก็ต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง ณ เวลานั้น เช่น ในแต่ละวันอาจจะมิบทบาทในฐานะนักศึกษา ในฐานะผู้นำนักศึกษา ในฐานะศิษย์ของครู ในฐานะลูกของพ่อแม่ดังนั้นถ้าไม่เข้าใจคำว่าบทบาท ก็อาจจะดำเนินสิ่งที่เรียกว่าผิดบทบาท อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลัง เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมากนอกจากนี้การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นจะทำให้ได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากมาย แต่บางครั้งก็มิได้ หมายความว่า จะได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ตนเองเสมอไป บาง

คนทำกิจกรรมจนเสียการเรียน เสียเพื่อน เสียคนที่รัก ฯลฯ เพราะไม่รู้จักแบ่งเวลา ไม่รู้จักหน้าที่หลักของความเป็นนักศึกษา คือการเรียน บางคนก็แยกไม่ออกว่าการเรียนกับกิจกรรมอะไรสำคัญกว่ากัน บางคนก็เพลินกับการทำกิจกรรมจนทำให้การเรียนเสียหาย ดังนั้นเมื่อต้องเข้ามาทำกิจกรรมจึงต้องทำความเข้าใจกับตนเองว่าในฐานะนักศึกษาแล้ว การเรียนต้องถือว่ามีค่ามากที่สุด และกิจกรรมนักศึกษา ถือเป็นองค์ประกอบ อย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (2545 – 2549) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายสูงสุดของการพัฒนาด้านอุดมศึกษาไว้คือการทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยเป็นการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคนและชุมชนเป็นศูนย์กลาง ทำให้คนไทยก้าวทันโลก สามารถพึ่งพาตนเองได้นั้น จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาระดับอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้กับสถาบันอุดมศึกษาได้นำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาอุดมศึกษา. 2546 : 3) การพัฒนานักศึกษาให้สอดคล้องกับกรอบทิศทางของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่สามารถหล่อหลอมนักศึกษาได้หลายด้าน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ ด้านการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นๆ การมีโอกาสได้ตัดสินใจ ประสานสัมพันธ์ รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การเกิดความมั่นใจในตนเองจากการฝึกทักษะ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรม การควบคุมอารมณ์ การเข้าถึงชุมชนปกครองตนเองในระเบียบวินัยมีคุณธรรมจริยธรรมอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ วิชาชีพและวิชาชีพให้ยั่งยืน ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ก็เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะเป็นกำลังคน (Manpower) โดยการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองทางด้านมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานวิชาการ และตอบสนองความต้องการของการศึกษา การอุดมศึกษาจึงต้องมุ่งทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปด้วย เพราะกิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นในด้านการพัฒนาคุณสมบัติและเสริมสร้างบุคลิกภาพและสมรรถภาพในด้านต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา นอกเหนือไปจากกิจกรรมการศึกษาตามหลักสูตรในชั้นเรียน เพื่อที่จะทำให้การศึกษาสำเร็จเป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจรรย์ญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรมและสุขภาพอนามัยแข็งแรงที่ส่งผลไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ สามารถอยู่ในสังคมได้ (จิรวัดน์ วีรังกร. 2546 : 38)

จะเห็นได้ว่าความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง การสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาจัดกิจกรรมในฐานะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ ส่งเสริมพลานามัย ปลูกฝังคุณธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ของนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 ก : 6) ได้กำหนดมาตรการและกลไกหลักในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาไว้ 4 ข้อ ดังนี้

1. จัดกิจกรรมควบคู่กับการเรียนการสอน กิจกรรมในด้านงานบริการวิชาการแก่ชุมชน และกิจกรรมงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้บัณฑิตมีโลกทัศน์กว้างขวาง

2. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานคล่องตัว และเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในเชิงพัฒนาและการสร้างสรรค์ควรให้ได้รับการสนับสนุน ส่วนกิจกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเสริมหลักสูตร ไม่ควรได้รับการสนับสนุน เช่น การรับน้องใหม่ที่รุนแรง ควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน

4. กิจกรรมหอพักในมหาวิทยาลัย ควรเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาในหลาย ๆ ด้าน จุดมุ่งหมายหลักและหลักการสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมและการเรียนรู้จะสั่งสมในตัวนักศึกษาจนเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล งานกิจกรรมนักศึกษามีผู้ที่เกี่ยวข้องคือ นักศึกษา สโมสรนักศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้บริหารสถาบัน บุคคลกลุ่มนี้ต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกันและหาจุดร่วมได้ จึงจะทำให้งานกิจกรรมนักศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งถือได้ว่าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านกิจกรรมนักศึกษาเป็นหัวใจสำคัญต่อความสำเร็จของกิจกรรมแต่ละโครงการ ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่ากิจกรรมเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นมีคุณค่าและความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนาตัวของนักศึกษาในทุกด้านแล้ว ยังสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมนักศึกษาออกไปพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาต้องนำมาดำเนินการควบคู่ไปกับงานวิชาการ โดยนักศึกษาสามารถพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีความพร้อมและสมบูรณ์ที่สุดในสังคมนั้น และเพื่อนำความรู้ที่ได้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มีศิลปะในการดำรงชีพในสังคมได้อย่างมีความสุข

แนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษา เป็นแหล่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีบทบาทสำคัญในการสร้างคนให้เพียงพอด้วยความเจริญทางด้านความรู้ ความคิดและมีศีลธรรม สร้างเสริมสิ่งต่าง ๆ และสนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ทั้งด้านการศึกษาและการพัฒนาความคิด บุคลิกภาพ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สัมผัสและได้รับประสบการณ์ที่ดีในชีวิตเพื่อการเตรียมพร้อมที่ให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ มีความเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อตนเองและสังคม ดังนั้น กิจกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งในด้านความรู้ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ออกไปพัฒนาประเทศ

วินสตัน และมิลเลอร์ (Winston and Miller, 1994 : 3) ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนานักศึกษาให้มีความสมบูรณ์นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายประการด้วยกัน คือ สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง นับตั้งแต่การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน งานกิจการนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานกิจกรรมนักศึกษา งานให้คำปรึกษาแนะแนว งานกีฬาและนันทนาการในการพัฒนานักศึกษาให้มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

แชมเบอร์ และคริสติน (Chamber and Christine, 1993 : 19 - 29) กล่าวว่า เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนานักศึกษา โดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ต่างๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนาตนเองที่จะนำไปสู่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วินสตัน และมาสโลว์ (Winston and Maslow, 1987 : 169) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า ปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา เป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งได้แก่การพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาการพัฒนาทางการจัดการ และทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ

สรุปได้ว่า แนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา มุ่งส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้จนเกิดทักษะและประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการผลิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมศึกษานั้น มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้หลายท่าน เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2550 : 3) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความเลื่อมใสในด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและระเบียบวินัยอันดีงาม

4. เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย และความมั่นคงของชาติ
5. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ
6. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งด้านประสบการณ์ ความคิดและวิชาชีพ
7. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักในภาระหน้าที่ที่ตนต้องปฏิบัติในการบำเพ็ญประโยชน์

และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

9. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบัน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จักรีรัช (2553 : 5) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพัฒนา
นักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความเลื่อมใสในการปกครองของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม

4. เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ระเบียบวินัยอันดีงาม
และความมั่นคงของชาติ

5. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ
6. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งด้านวิชาการ ประสบการณ์ ความคิดและวิชาชีพ
7. เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ตระหนักในภาระหน้าที่ที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในการบำเพ็ญ

ประโยชน์และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้คือ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2546 ข : 7)

1. เพื่อพัฒนาตัวนักศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งด้านอาสาพัฒนาหรือบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา สัมมนา เพื่อพัฒนากิจการนักศึกษา รวมทั้งกิจกรรมที่เป็นประโยชน์

3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและธำรงรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนักศึกษาในทางด้าน
ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

4. เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาความรู้ทางวิชาการและการบริการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในด้านอารยวัตถุและการดำเนินชีวิตของประชาชน เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงในสังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงามและตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม

5. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ ความสามัคคี ความรับผิดชอบ และความเสียสละ เพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

6. เพื่อเสริมสร้างพลานามัยและพัฒนาบุคลิกภาพ

7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญที่ทำให้กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี ทั้งนี้วัตถุประสงค์จะต้องมีขอบเขตที่ชัดเจนและคาดว่าจะสามารถปฏิบัติให้ลุล่วงไปได้ตามที่ตั้งไว้ จึงจะสามารถพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพในทุกด้าน

ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า กิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญแบ่งออกเป็นประเภทและลักษณะ ได้ดังนี้ คือ

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2544 ก : 10) ได้กล่าวถึงปัญหาและผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. นโยบายของรัฐไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องการพัฒนาการศึกษาอย่างจริงจัง การจัดสรรงบประมาณที่สนับสนุนไม่เหมาะสม รัฐบาลไม่ได้กำหนดค่าน้ำหนักของกิจกรรมนักศึกษาและกิจกรรมวิชาการอย่างชัดเจน

2. ผู้บริหารสถาบันมองข้ามความสำคัญของการจัดกิจกรรม

3. อาจารย์ผู้สอนฝ่ายวิชาการ ไม่ให้ความร่วมมือและจัดแบ่งเวลาให้กับฝ่ายกิจกรรม

4. นักศึกษาไม่เข้าใจหลักการและวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการจัดกิจกรรม

5. อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษามีน้อย และขาดการพัฒนา

6. โครงสร้างการบริหาร เป็นส่วนที่แสดงออกให้เห็นถึงการแบ่งแยกออกจากกันเป็นด้าน

ฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจกรรม

7. ขาดแรงจูงใจในการจัดกิจกรรม

8. ความเหลื่อมล้ำของงบประมาณที่ไม่เท่าเทียมกันของฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจกรรม

9. ขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม

10. สังคมไม่สนับสนุนคนทำกิจกรรม ขาดการยอมรับ แต่ในปัจจุบันเริ่มเปลี่ยนไปแล้ว
11. ครอบครัวไม่สนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม
12. สื่อไม่ส่งเสริมความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
13. ขาดการสร้างบรรยากาศในการทำกิจกรรมของนักศึกษา

ลักษณะของกิจกรรม กีฬาที่ทบวงมหาวิทยาลัยใช้งบประมาณส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษานักศึกษามี 2 ประเภท คือ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2545 ก : 10 - 11)

1. กีฬานันทนาการ สนับสนุนในทางด้านวัสดุอุปกรณ์ให้นักศึกษาทั่วไปใช้เล่นกีฬาเพื่อนันทนาการ เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจและสมัครใจในเวลาว่าง เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ

2. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้ร่วมสนับสนุนด้านงบประมาณสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นักศึกษาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการจัดปีละ 1 ครั้ง โดยมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันรับเป็นเจ้าภาพในแต่ละปี นอกจากกีฬาใน 2 ประเภทดังกล่าวแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ใช้งบประมาณจากหมวดอื่นสนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาอื่นๆ เช่น การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน กำหนดจัด 2 ปีต่อครั้ง และการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกมีกำหนดจัด 4 ปีต่อครั้ง เป็นต้น

ลักษณะของกิจกรรม พัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์โดยทั่วไปเป็นโครงการด้านอาสาพัฒนาการบำเพ็ญประโยชน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี ฯลฯ ทั้งนี้รวมถึงโครงการทั้งในขั้นตอนการสำรวจและขั้นตอนการดำเนินการ โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2545 ข : 7)

1. ด้านการศึกษา เช่น สร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียนและพัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬา จัดทำและสาธิตการจัดทำอุปกรณ์การศึกษา สาธิตและให้ความรู้ การจัดห้องสมุด เป็นต้น
2. ด้านสาธารณูปการ เช่น สร้างศาลาอเนกประสงค์ ถึงเก็บน้ำฝนประปา หมู่บ้านจุดสระ จุดบ่อน้ำ พัฒนาปรับปรุงหมู่บ้าน และสาธารณสมบัติอื่นๆ
3. ด้านคมนาคม เช่น การสร้างซ่อมแซมสะพาน ถนน งานวางท่อระบายน้ำ
4. ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดระบบการส่งน้ำทางการเกษตรการส่งเสริมเผยแพร่ และสาธิตความรู้ทางการเกษตร สัตวแพทย์อาสา
5. ด้านสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ ทันตแพทย์เคลื่อนที่ การให้บริการด้านคำแนะนำความรู้ ความอนามัย และสาธารณสุขทั่วไป
6. ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยาน ให้บริการความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง

รูปแบบของกิจกรรม พัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์เป็นรูปแบบของโครงการกิจกรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาของนักศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยมีแนวนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินโครงการในรูปแบบที่มีลักษณะผสมผสาน โดยมุ่งเน้นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมควบคู่ไปกับการสร้างถาวรวัตถุต่างๆ แต่ไม่เน้นการก่อสร้างถาวรวัตถุที่มีขนาดใหญ่ เนื่องจากมีงบประมาณจำกัดและต้องการกระจายโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก ส่งเสริมการดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมของหลายสาขาวิชาชีพและหลายสถาบัน โดยมีสถาบันแห่งหนึ่งเป็นแกนกลางสำหรับพื้นที่ในการดำเนินโครงการเน้นด้านสังคมชนบท เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการหรือความเป็นเลิศทางวิชาการในสังคมชนบททั้งในด้านการศึกษา การสาธารณสุข และการเกษตร เพื่อให้ความรู้ในด้านการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถกระทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การเผยแพร่โดยตรง ได้แก่ การไปเผยแพร่บริการให้แก่ประชาชนโดยอ้อม ได้แก่ เผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ แล้วให้หน่วยงานที่รับผิดชอบไปเผยแพร่ให้กับประชาชนอีกชั้นหนึ่ง

กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ หมายถึง กิจกรรมที่กำหนดจัดให้นักศึกษา อาจารย์และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาได้รับทราบแนวนโยบายและขอบข่ายของการส่งเสริมและดำเนินการจัดกิจกรรมรวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยและสถาบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติและถ่ายทอดประสบการณ์ การจัดกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการร่วมพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนักศึกษาด้วย (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545 ค : 12)

ลักษณะของกิจกรรม นักศึกษาสัมพันธ์เป็นการจัดอบรม ประชุม สัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยผู้เข้าร่วมจะต้องประกอบด้วย นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาและกรณีหัวข้อเรื่องการอบรม ประชุม สัมมนาต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545 ค : 12) สำหรับตัวอย่างการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้แก่ การจัดกิจกรรมรณรงค์ใหม่เชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2545 : 13 - 15) เป็นกิจกรรมที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ขอความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 6 เครือข่ายทั่วประเทศ จัดการสัมมนาสรุปความคิดเห็นผู้นำนิสิตนักศึกษา ส่วนสถาบันอุดมศึกษา เขตภาคกลาง ได้ร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมรณรงค์ใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาใหม่เกิดความภาคภูมิใจในสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของสถาบันส่งเสริมการสร้างคุณภาพ ความสามัคคี และเจตคติที่ดีต่อกันในกลุ่ม

นักศึกษาและให้นักศึกษาใหม่มีความพร้อมต่อการเรียนและพร้อมต่อการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม

ปราโมทย์ โชติมงคล (2541 : 14) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะสั่งสมในตัวนักศึกษากันเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล กิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และช่วยเสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ

สรุปได้ว่าประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยจัดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของแต่ละกิจกรรมและนโยบายของสถาบัน สามารถสรุปประเภทของกิจกรรมโดยรวมดังนี้คือ กิจกรรมวิชาการเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา กิจกรรมกีฬา เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาอีกด้วย กิจกรรมสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมอันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาและส่งเสริมให้มีการร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหาอุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนักศึกษาด้วย

แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

มิเดิลตัน (Middleton. 1961 : 297) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ควรยึดหลักดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของสถาบัน
2. การให้นักศึกษามีส่วนร่วมและเข้าร่วมในกิจกรรมใด ๆ ให้เป็นไปตามหลัก

ประชาธิปไตย

3. กิจกรรมนักศึกษาควรส่งเสริมนักศึกษาในด้านการปรับตัว
4. โครงการกิจกรรมในทุกโครงการต้องเป็นกิจกรรมสร้างเสริม โดยอาศัยพื้นฐานจาก

ความต้องการของนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก

5. กิจกรรมด้านต่างๆ ควรได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และอาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นผู้แนะนำที่ดี

6. ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาควรให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

7. นักศึกษาและบุคลากรที่ทำงานผูกพันกับกิจกรรมนักศึกษาต้องเป็นผู้มีความกระตือรือร้น

8. ผู้บริหารสถาบันควรมีอำนาจยับยั้งได้ แต่ไม่ควรใช้อำนาจนั้นบ่อย

9. งานของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาควรยึดเป็นส่วนหนึ่งของงานครู

10. เวลาที่จัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียน

11. สถาบันการศึกษาและแหล่งชุมชนจะต้องทราบเกี่ยวกับโครงการของกิจกรรมต่างๆ

12. ต้องถือว่างานกิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญเท่าๆ กับงานด้านอื่นๆ ของสถาบัน

13. กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นควรมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทางวิชาการ

14. นักศึกษาควรได้รับการแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมกับความถนัดของตนเอง

15. การจัดกิจกรรมนักศึกษาควรให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้น

16. กิจกรรมนักศึกษาควรส่งเสริมค่านิยมที่ดี

วรเดช จันทรศร (2545 : 6 - 7) ได้กล่าวถึงแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยมีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนา และแข่งขันในสังคมโลกด้วยการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้หลากหลายและน่าสนใจ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางภาษาและเทคโนโลยี สร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณธรรม

2. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการ สนับสนุนปัจจัยที่สร้างความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ ของนักศึกษา

3. สร้างสรรค์ความรู้ ปรับปรุงหลักสูตรที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา โดยเน้นการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง บูรณาการหลักสูตรการเรียนการสอนกับกิจกรรมนักศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2545 ก : 1) ได้กำหนดแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. การส่งเสริมนักศึกษารู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ในด้านการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนาชนบท

2. ส่งเสริมให้นักศึกษาสนใจและฟื้นฟู อีกทั้งเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ ของชาติ

3. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์อันก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสภาพแท้จริง ของสังคมทั้งในเมืองและชนบท ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

4. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างกลุ่มนักศึกษา ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในหน่วยงานต่างๆ

5. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนสำนึก ถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

6. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความรักและสามัคคี มีความรับผิดชอบและรู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม

7. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีและมีความสามารถโดยรู้จักทำงาน ร่วมกันเป็นหมู่คณะ

สรุปได้ว่า แนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษานั้น เป็นเรื่องที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ควรคำนึงถึง เพื่อการบริหารจัดการที่เป็นไปตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพราะนอกจากจะทำให้ การจัดดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอนแล้ว อาจส่งผลให้การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาที่เกิด ปัญหาน้อยที่สุด

ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มีนโยบายส่งเสริมงานด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนา ให้นักศึกษามีศักยภาพในทุกด้าน ซึ่งนักศึกษาจะให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัย หลายประการ จำแนกลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตได้เป็น 3 ลักษณะ คือ (ชาญชัย อินทรประวัตติ. 2545 ข : 4)

1. การเข้าร่วมน้อยเกินไป (Under Participation) คือ ไม่สนใจกิจกรรมนักศึกษาหรือสนใจ น้อยมาก อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาสนใจวิชาการและต้องการเรียนอย่างเดียว จัดเป็นนักศึกษาเรียนดี (AsStudents) หรืออาจจะเป็นนักศึกษาที่ไม่ค่อยสนใจอะไรเลย (Country Club Students) หรืออาจจะเป็นนักศึกษาที่เก็บตัวอยู่ตามลำพัง (Me Students) จะมีลักษณะคล้ายๆ กันคือ ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา

2. การเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป (Over Participation) หมายถึง นักศึกษาที่กระตือรือร้นในเรื่อง กิจกรรมศึกษามาก จริงจัง ทุ่มเทและใช้เวลาไปกับการทำกิจกรรมมาก ยกเว้นการศึกษาเล่าเรียน เป็นเหตุให้ผลการเรียนตกต่ำจนพินสภาพนักศึกษา นักศึกษาลักษณะนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นผู้เสียสละ เห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน (We Students) แต่ก็อาจมีนักศึกษาในลักษณะนี้เช่นกันแต่ชอบ เรียกร้องในเรื่องต่างๆ ทั้งเรื่องที่มีความเป็นไปได้และเป็นไปไม่ได้ บางครั้งเรียกร้องเพื่อส่วนรวม แต่แท้จริงแล้วก็เรียกร้องเพื่อประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญ นักศึกษาที่มีลักษณะเช่นนี้จะเรียกว่า ชอบเรียกร้องเพื่อกลุ่มตนเอง (Give Me Students)

3. การเข้าร่วมพอเหมาะพอควร (Proper Participation) หมายถึง การที่นักศึกษาที่มีความเข้าใจว่าภารกิจหลักของตน คือศึกษาเล่าเรียนทางวิชาการ เพื่อความเป็นวิชาชีพ รู้ว่าการเรียนเป็นสิ่งที่จะต้องทำและมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งเสมอและรู้ว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่ควรทำและมีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากการเรียนนอกจากนั้นนักศึกษาและสถาบัน จะต้องเข้าใจว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น สามารถจำแนก 2 ลักษณะ คือ (ชาอุชัย อินทรประวัตติ. 2545 ข : 6)

3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น จริงจังและโดยตรง ในลักษณะของผู้นำกิจกรรม หรือนักกิจกรรม (Active Participation) ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษามาก แต่จะมีนักศึกษาประเภทนี้ไม่มาก

3.2 การเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้ใช้ประโยชน์กิจกรรมหรือผู้สนับสนุนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา อาจเรียกว่าผู้ชม ผู้ฟังหรือผู้สนับสนุนก็ได้ (Passive Participation) นักศึกษากลุ่มนี้มีมากกว่ากลุ่มแรก แต่ตัวนักศึกษาเองจะได้รับประโยชน์จากการพัฒนาบุคลิกภาพไม่มากเท่ากลุ่มแรก

สรุปได้ว่า ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษานั้น จะต้องสอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติแล้วนักศึกษาเข้าใจว่าจะเกิดประโยชน์กับนักศึกษาเองหรือส่วนรวมโดยความสนใจนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายประการ

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

1. เพศ

เพศ เป็นตัวแปรที่ส่งผลทำให้นักศึกษามีความแตกต่างกัน โดยพื้นฐานทางกายภาพและสภาวะทางอารมณ์ จึงอาจส่งผลต่อการเข้าถึงประโยชน์ที่แท้จริงของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้มีความแตกต่างกัน

2. ชั้นปี

จากพื้นฐานทักษะความรู้และประสบการณ์ของนักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน อาจส่งผลต่อนักศึกษาให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

3. คณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา เป็นลักษณะการเรียนเฉพาะของแต่ละคณะที่ได้จัดเข้ามาไว้ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ประวัติความเป็นมาและนโยบายในดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้พัฒนามาจากวิทยาลัยครู ซึ่งเกิดกรมการฝึกหัดครู มีสถาบันในสังกัด จำนวน 36 แห่งทั่วประเทศและแบ่งเป็น 8 สหวิทยาลัย คือ สหวิทยาลัยล้านนา

มหาวิทยาลัยพุทธชินราช มหาวิทยาลัยอีสานเหนือ มหาวิทยาลัยอีสานใต้ มหาวิทยาลัยทวารวดี มหาวิทยาลัยศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยทักษิณและมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยดังกล่าว จะประกอบไปด้วยวิทยาลัยครูละ 4-5 วิทยาลัย กิจกรรมที่ได้รับสนับสนุนและเป็นที่น่าสนใจ ของทุกปี โดยมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ผลัดกันเป็นเจ้าภาพ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีการแข่งขันกีฬา และการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาด้วย

ต่อมาวิทยาลัยทั้ง 8 มหาวิทยาลัย ได้ประชุมและเตรียมการวางแผนจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นรูปโครงการ เช่น โครงการส่งเสริมด้านจริยธรรม โครงการกิจกรรมด้านสาธารณประโยชน์ โครงการส่งเสริมประชาธิปไตย โครงการพัฒนาวิธีทำงานเป็นกลุ่ม โครงการกิจกรรมสาธารณประโยชน์ โครงการส่งเสริมวัฒนธรรม แต่ละโครงการจะมีวัตถุประสงค์ของโครงการมีขั้นตอนการดำเนินการ การประเมินผลประโยชน์ที่จะได้รับอย่างชัดเจน

ปัจจุบันทางมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ มากมาย ทั้งในด้านการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และด้านศิลปศาสตร์ เพื่อออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติ จนทำให้มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของสังคมในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นทั้งทางด้านวิชาการและสนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ที่ส่งผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาทุกด้าน โดยให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 5 ประเภท ซึ่งประกอบกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีแกวเคลือบ กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมและกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ส่วนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาก็จะมีกิจกรรมเสริมอย่างน้อย 2 ประเภท จากกิจกรรมระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ กองพัฒนานักศึกษาซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรองอธิการบดีฝ่ายกิจการ นักศึกษา จะเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาในรูปแบบการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยให้กับนักศึกษาทุกคน และคอยให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงและทางอ้อมต่อนักศึกษาและท้องถิ่น

เป้าหมายหลักของกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี คือ การสนับสนุน และแนะนำการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงและทางอ้อม ต่อนักศึกษาและท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีคุณธรรมประจำตน จัดการ บริการและสวัสดิการที่เสริมความพร้อมในการศึกษาและทักษะชีวิต และมีส่วนสนับสนุนชุมชน ในการสืบสานศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืน (กองพัฒนานักศึกษา. 2552 : 1)

กล่าวโดยสรุป คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งมีคุณธรรมประจำตน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดโดยนักศึกษาและมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดหาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในการใช้งบประมาณตามบทบาทของนักศึกษา

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1. ปรัชญา (Philosophy)

สรรสร้างกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตนักศึกษา เพิ่มคุณค่าบัณฑิตสู่การพัฒนาท้องถิ่น

2. วิสัยทัศน์ (Vision)

สร้างสรรค์กิจกรรม การบริการที่เสริมเติมเต็มศักยภาพของนักศึกษาทั้งด้านการศึกษา ทักษะชีวิตสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีวุฒิภาวะและสติปัญญา เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของท้องถิ่น

3. พันธกิจ (Mission)

มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย จัดบริการและสวัสดิภาพที่เสริมประสิทธิภาพ การศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นที่พึงประสงค์และเป็นศักยภาพที่เข้มแข็งต่อสังคม

4. วัตถุประสงค์ (Objective)

4.1 สนับสนุน แนะนำการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์ โดยตรงและทางอ้อมต่อนักศึกษาและชุมชน

4.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพสมบูรณ์พร้อมทั้ง ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีคุณธรรมประจำตน

4.3 จัดบริการและสวัสดิการที่เสริมความพร้อมในการศึกษาและทักษะชีวิต

4.4 มีส่วนสนับสนุนชุมชนในด้านการสืบสานศิลปะ วัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืน

5. ประเด็นยุทธศาสตร์

พัฒนาระบบการบริหารมหาวิทยาลัยตามหลักการบริหารที่ดี

6. เป้าประสงค์

การบริหารจัดการที่ดีโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

7. กลยุทธ์

7.1 เร่งรัดให้ผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตให้ได้มาตรฐานคุณภาพการศึกษา

7.2 พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการการศึกษาให้สอดคล้องกับกา
ประกันคุณภาพการศึกษา

7.3 ส่งเสริมระบบการบริหารองค์กร โดยใช้หลักธรรมาภิบาล หลักองค์กร
แห่งการเรียนรู้และพัฒนาหลักการกระจายอำนาจ

7.4 การจัดการประชาสัมพันธ์และแนะแนวการศึกษาเชิงรุกเพื่อเพิ่มจำนวน
และคุณภาพนักศึกษา

นโยบายการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ถือว่ากิจกรรมของนักศึกษามีความสำคัญในการพัฒนา
และเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์พร้อม โดยมีจุดเน้นพัฒนาการทางด้านร่างกาย
จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อนำไปสู่การประกอบสัมมาอาชีพในอนาคต โดยมีนักศึกษา
เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีกองพัฒนานักศึกษาเป็นผู้ประสานงาน
(ในส่วนที่เกี่ยวข้อง) ให้อยู่ในกรอบของวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาด้านต่างๆ ดังนี้

1. ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ โดยมีการดำเนินการจัดระบบประกันคุณภาพให้เป็นไปตาม
มาตรฐานสากลที่ได้ระบุเอาไว้ และให้บริการแก่สังคม ฝึกอบรมแก่นักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และบุคคลภายนอกทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน

2. ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มมหาวิทยาลัยและสถานศึกษา
ในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
เพื่อเสริมสร้างทักษะกีฬาในระดับประเทศ และระดับสากลของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อไป

3. ส่งเสริมและพัฒนาสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ สนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาให้มี
ส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมไทยในถิ่นทุรกันดารที่ขาดโอกาส เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้รู้จัก
การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม ได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน
ที่อยู่ในที่ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดโอกาสในการศึกษา ฯลฯ และเป็น
การประสานความเข้าใจอันดีระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีกับชุมชนที่นักศึกษา
เข้าไปอาสาในการพัฒนาสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การสร้างห้องสมุด อาคารเรียน
หรือสนามเด็กเล่นพร้อมอุปกรณ์ตลอดจนปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารครุภัณฑ์ต่างๆ ให้แก่โรงเรียน
ในถิ่นทุรกันดาร หรือโรงเรียนในชนบทสร้างโอกาสให้แก่ชุมชนนั้นได้มีสิ่งอำนวยความสะดวก
ตามสมควร

4. ส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ทำนุบำรุงพระศาสนา และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะศาสนาที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของสังคมมนุษย์ โดยเฉพาะ “พระพุทธศาสนา” มีสาเหตุปัจจัยต่อพฤติกรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีการรับช่วงสืบสานต่อเนื่องมาอย่างไม่ขาดสาย

5. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสัมพันธ์ โดยประสานงานและเป็นที่ปรึกษาการดำเนินงาน องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัย และสถานศึกษามหาวิทยาลัยฯ ให้เป็นไปตามนโยบายและระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานงานในการดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สถานศึกษามหาวิทยาลัยฯ และชมรมต่าง ๆ

6. ส่งเสริมและพัฒนาด้านอื่น ๆ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่ากิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษา นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้น โดยทั่วไปประกอบด้วย กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมพัฒนาสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้หากนักศึกษาทุกคน ได้เข้าร่วมอย่างเต็มที่ จะทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองทุกๆ ด้านเป็นสร้าง นักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป ดังนั้นการจัดดำเนินงานหรือกิจกรรม นักศึกษาในด้านต่างๆดังกล่าว จะต้องจัดให้มีคุณภาพและให้นักศึกษามองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับ จากการเข้าร่วมกิจกรรมตลอดจนการเอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างครบถ้วน

ความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ราชบัณฑิตยสถาน (ประจวบ โขศสร้อยสม. 2550 : 9) ได้ให้ความหมาย “ความคิดเห็น” ว่าเป็นการพิจารณาความเป็นจริงจากการใช้ปัญญา โดยใช้ความคิดเป็นส่วนประกอบ ถึงแม้จะ ไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

จิราพร ทรงอยู่ (2545 : 7) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึก หรือความเชื่อต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผล สิ่งนั้นโดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจจะได้รับยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

นพมาศ ชีระเวคิน (2542 : 98) ได้กล่าวว่าความคิดเห็นนั้น ถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคม หรือพูดเพื่อเอาใจ ผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดง ออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนออกถึงความในใจ

กู๊ด (Good. 1973 : 1) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อ ความคิดหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่

ทรงกรด ภูทอง (2545 : 6) กล่าวว่าความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ การแสดงออกซึ่งวิจรรณญาณที่มีต่อเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของจิตใจและเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง ความคิดเห็นคล้ายกับทัศนคติ แต่เป็นความรู้สึกที่ผิวเผินหรือหยาบกว่าทัศนคติ

ทงนเกียรติ เจริญวงศ์เพ็ชร (2545 : 9) กล่าวว่าความคิดเห็น หมายถึงความรู้สึกและความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงออกด้วยวาจาหรือการเขียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ซึ่งบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วย

พงษ์เชิษร พันธุ์พิพัฒน์ไพบูลย์ (2546 : 11) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นว่าความคิดเห็น หมายถึงความรู้สึกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการแสดงออกซึ่งวิจรรณญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของจิตใจและเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง หรือสถานการณ์หนึ่งๆ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติส่วนบุคคลความคิดเห็นคล้ายกับทัศนคติ แต่เป็นความรู้สึกที่ผิวเผินหรือหยาบกว่าทัศนคติ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความเชื่อ ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นการพูดหรือเขียนก็ได้ โดยขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในการแสดงความคิดเห็น
2. ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความรู้ ความรับรู้ ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจจะแสดงออกมาทางใดทางหนึ่งไม่ว่าจะเป็นการพูด การเขียน ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้

ประเภทของความคิดเห็น

ธีเรก วิทยายุทธ์ (2549 : 48) กล่าวว่าความคิดเห็นมี 2 ประการด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบอกสุด-เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก
2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

จากข้อความดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า ความคิดเห็นที่ได้จากองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ องค์ความรู้จากการเรียนรู้ประสบการณ์ ประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ที่เรียกว่า ความคิดเห็นทางด้านบวกและความคิดเห็นที่เกิดจากความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ทำให้เกิดไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย ในที่นี้เรียกว่า ความคิดเห็นทางลบ ดังนั้นความคิดเห็นของแต่ละบุคคลย่อมมีทั้งด้านบวกและด้านลบเสมอ

ความสำคัญของความคิดเห็น

การศึกษาถึงความคิดเห็นของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะทำให้เรารู้ถึงความเชื่อ ความคิดและการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเหล่านั้นได้ทีที่แสดงออกมาเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของทั้งผู้แสดงและผู้รับความคิดเห็น อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ในการวางแผนนโยบายการเปลี่ยนแปลงนโยบายและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงออกของบุคคลในด้านต่าง ๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสิ่งเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันเสมอไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล ได้มีผู้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและเสรีระ
2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล
3. อิทธิพลของผู้ปกครอง
4. ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม
5. สื่อมวลชนหรือสื่อต่าง ๆ

ชูดิมา ชัยมุสิก (2550 : 8) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลไว้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและทางด้านร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ และอวัยวะต่าง ๆ และคุณภาพของสมอง
 - 1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มากขึ้นและคนที่มีความรู้มากมักมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
 - 1.3 ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลในสังคมหรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว
 - 1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความเข้าใจในหน้าที่ ความรับผิดชอบต่องานซึ่งส่งผลต่อความคิดเห็น
2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่
 - 2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้นเกิดความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า บุคคลจะแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

ฮาโรลด์ (Harrol. 1967 : 27-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ซึ่งจะใช้ควบคุมกิจกรรมนักศึกษานั้น พบว่า การจัดการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คือ การปลูกฝังและพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุก ๆ ด้าน นโยบายและการตัดสินใจของสถาบัน ควรขึ้นอยู่กับเหตุผลด้านศีลธรรมและภูมิหลังทางด้านการศึกษา ไม่ควรใช้อำนาจ เนื่องจากนักศึกษา มีความแตกต่างกันในด้านวุฒิภาวะการควบคุมกิจกรรมควรกำหนดขอบเขตไว้กว้าง ๆ และสามารถยืดหยุ่นได้ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาในด้านกิจกรรมไม่มีความน่าสนใจ มีเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยเนื่องจากเวลาเรียนตรงกับเวลาที่จัดกิจกรรม ด้านอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมให้ความร่วมมือน้อย และที่สำคัญคือนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เพราะให้ความสนใจเรื่องการเรียนมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมดังนั้นจึงต้องมีการประเมินผลหรือการศึกษาวิจัยเพื่อนำไปแก้ปัญหาดังกล่าว

คาลิช และเบิร์ตส์ (Kalish and Bertes. 1960 : 249) ได้สำรวจทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยสาวาย เนื่องจากมีปัญหว่านักศึกษาไม่ค่อยที่จะให้ความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ไม่มีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่ตนเองเข้าร่วม จากการศึกษาพบว่า การมีความรู้และความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ จะมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมนั้นๆ ทำให้เกิดความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมนั้นๆ ด้วย

ดูฮาน (Doohan. 1969 : 2164-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานและปัญหาต่างๆ ในด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษามีไม่เพียงพอการประสานงานของสถานศึกษาและหน่วยงานชุมชนมีน้อยเกินไปมีช่องว่างระหว่างผู้ใหญ่และวัยรุ่น ความเคร่งครัดในการจัดการเรียนการสอนเป็นผลทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

แซกแกฟ (Saggaf 1982 : A) ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยมและองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของนักศึกษาใหม่ในมหาวิทยาลัย พบว่า ประสบการณ์ด้านกิจกรรมนักศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนักศึกษาใหม่มากกว่าประสบการณ์ด้านการเรียน

โดนัลด์ (Donald. 1974 : 1882-A) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกของสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในรัฐ เวอร์จิเนีย โดยมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิก สภามหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม 5 ประเภท คือ การปกครองนักศึกษา กิจกรรมสภานักศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษและบริการสังคมของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองของนักศึกษาควรจะต้องมาจากการเลือกตั้ง สภานักศึกษา ทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมการพิมพ์ที่จัด คือ การออกหนังสือพิมพ์และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษ จัดกันอย่างกว้างขวางและจัดได้ไม่แตกต่างกันมากในแต่ละวิทยาลัย กิจกรรมบริการสังคมของนักศึกษาทุกวิทยาลัยมีความหวังไว้สูงมาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงแล้วมักทำไม่ได้ ตามแผนการ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า คณะกรรมการปกครองนักศึกษาควรรู้และเข้าใจบทบาท ของตนเองมากกว่านี้ ทางวิทยาลัยควรจะประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมให้มาก เพราะเท่าที่เป็นอยู่ มีนักศึกษามีปัญหาในเรื่องนี้มาก โครงการของสภานักศึกษาควรจะได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ในด้านการจัดองค์การกิจกรรม ทุกประเภทควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษา ส่วนใหญ่ กิจกรรมบริการสังคมควรจะมีการอบรมและให้ความรู้แก่นักศึกษา

อัลคาร์นี (Al-Karni. 1987 : 3248-A) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรม นอกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย King Saud University พบว่า ปัจจัยช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรม คือ ได้ประสบการณ์ในการทำงานพัฒนาความเป็นผู้นำและความสนใจเข้าใจปัญหาชุมชน มีประโยชน์สำหรับงานวิชาการและทำให้รู้จักปกครองตนเอง ส่วนปัจจัยที่ทำให้ไม่สามารถร่วมทำงาน นอกมหาวิทยาลัย เนื่องจากกิจกรรมต้องใช้เวลามาก ความอายและกิจกรรมไม่น่าสนใจ นอกจากนี้ ยังพบความสัมพันธ์ในทางที่ด้อยระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัย

งานวิจัยในประเทศ

ฝากจิต คุณุรัตน์ (2545 : 83) ได้ทำการวิจัยแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ความต้องการของนักศึกษาในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก 3 อันดับแรก คือ การได้รับสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสถานที่จัดกิจกรรม การมีรูปแบบ การสรุปและประเมินผลการจัดกิจกรรมและการได้รับงบประมาณการจัดกิจกรรมที่เพียงพอ

กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์ (2547 : 53-54) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วม กิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตชาย และนิสิตหญิงมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับ โดยรวมและในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเพราะว่าลักษณะนิสัยและการใช้ชีวิตของนิสิตชายและนิสิตหญิงต่างกัน เช่น นิสิตหญิงจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีความเรียบร้อย อ่อนโยนอ่อนน้อมมีแนวโน้มนิ่งที่จะเชื่อฟัง

และปฏิบัติตามคำสั่งสอนมากกว่านิสิตชาย ส่วนนิสิตชายจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีความกล้า
 ความเป็นผู้นำ มีอิสระชอบการต่อสู้ การผจญภัย มากกว่าเพศหญิงหรืออาจเป็นเพราะความต้องการ
 และความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของเพศหญิงและเพศชายต่างกัน ซึ่งกิจกรรมบางประเภท
 จะได้รับความสนใจจากนิสิตชายมากกว่า เช่น กิจกรรมด้านกีฬา และบางกิจกรรมจะได้รับความสนใจ
 จากนิสิตหญิงมากกว่า เช่น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและพบว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ที่ศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับ
 โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าลักษณะของกิจกรรมที่จัดไม่ได้เน้น
 สำหรับคณะวิชาใดโดยเฉพาะแต่เป็นการจัดกิจกรรมสำหรับนิสิตโดยทั่วไป

มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: 76) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของ
 นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่าง
 กันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน
 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตไม่ว่าจะอยู่ชั้นปีใดต่างก็ให้ความสำคัญ
 กับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต เพราะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง อีกทั้งมหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุน
 ให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมในทุกประเภทอย่างทั่วถึง โดยไม่ได้จัดกิจกรรมที่เน้นเฉพาะนิสิตกลุ่มใด
 กลุ่มหนึ่งและช่วงห่างของอายุของนิสิตในแต่ละชั้นปีไม่ต่างกันมาก

วรัญญา เทศนา (2547: 59) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วม
 กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ พบว่า ในด้านคุณค่าทางศิลปะ นักศึกษา
 มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการเข้าร่วมการแสดง
 นาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลปะสร้างความภาคภูมิใจให้แก่นักศึกษาที่ได้มีโอกาสในการเผยแพร่
 ความงามทางศิลปะสู่สาธารณชนทั่วไป และส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ
 ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะในแขนงต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญอันเป็นเครื่องแสดงความเป็นอารยธรรม
 ความเจริญรุ่งเรือง และความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

พระมหาสุวัฒน์ ปรีอุปรัง (2548: 66) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคติของนิสิตในมหาวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต พบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วม
 กิจกรรมนักศึกษาด้านการบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมาก ลักษณะของกิจกรรม ศิลปวัฒนธรรม
 เป็นการจัดแสดง สาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง
 การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่นการจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น
 วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา ฯลฯ และกิจกรรมอื่นๆ ที่มีเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม
 ประเพณีไทย

สุริรัตน์ จินพงษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ตามที่เสนอของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสาธารณสุขชุมชนท้องถิ่นและด้านวิชาการชุมชนท้องถิ่น โดยมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนทางด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

หวัน วงศ์แก่นท้าว (2525 : 29) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีดังนี้

1. ในระดับมหาวิทยาลัย ขาดความคล่องตัวในขั้นตอนของการเบิกจ่ายงบประมาณขาดการปฏิสัมพันธ์ร่วม ข้อจำกัดด้านสถานที่ในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งผลต่อทำให้ความใกล้ชิดระหว่างมหาวิทยาลัยและนักศึกษา
2. ในระดับฝ่ายกิจการนักศึกษา บุคลากรปฏิบัติหน้าที่หลายด้านทำให้การทุ่มเทไม่เพียงพอ การเข้าร่วมกิจกรรมและการให้คำปรึกษาทำได้น้อย
3. ในระดับสโมสรนักศึกษา มีความรู้สึกที่ขาดบรรยากาศที่ดี การจัดกิจกรรมมีอุปสรรคขาดจิตวิญญาณร่วมต่อมหาวิทยาลัย ต่อกิจกรรมนักศึกษาลดลง มีชมรมและกิจกรรมไม่หลากหลาย ทีมขาดความเข้มแข็ง ขาดการวางแผน ขาดการประสานงานที่ดี การปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์กรการจัดกิจกรรมมีน้อย ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ขาดทักษะการบริหารจัดการที่ดี
4. ในระดับนักศึกษาระหว่างคณะรู้จักกันน้อย ขาดความรู้สึกร่วมในการทำกิจกรรมการรวมตัวเป็นกลุ่มทำได้ยาก
5. ในระดับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษามีขวัญและกำลังใจอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากเป็นงานอาสาสมัครไม่ใช่งานที่นับเป็นภารกิจได้ จิตวิญญาณร่วมยังไม่มากพอขาดประสบการณ์ จึงมีข้อจำกัดในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา มีภาวะผู้นำไม่เพียงพอ ไม่มีการประเมินผลทำให้ขาดข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549 : 73) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยพบว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการใช้ชีวิตและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมภายในวิทยาลัยของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาการจัดการครัวและภัตตาคาร

สมัคร ภูมิเขต (2551: 71) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความแตกต่างกัน โดยพื้นฐานทางกายภาพและสภาวะทางอารมณ์อยู่แล้ว และรวมทั้งวัยของนิสิตที่กำลังอยู่ในวัยรุ่น เต็มตัวมีความเป็นตัวของตัวเองสูง จึงอาจส่งผลต่อการเข้าถึงประโยชน์ที่แท้จริงของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้แตกต่างกัน และพบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยในด้านของมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการเสริมสร้างความรู้และวิชาการ ด้านชุมชนและสังคม ด้านนันทนาการและด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า มีพื้นฐานทางความรู้และประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต อาจมีความเหลื่อมล้ำกัน ในด้านความมากน้อยในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น นิสิตชั้นปีที่ 1 หรือ 2 อาจเคยเข้าร่วมกิจกรรมเพียงบางกิจกรรมหรือบางกลุ่มเท่านั้น ส่วนนิสิตในชั้นปีที่ 3 หรือ 4 อาจจะเข้าร่วมกิจกรรมครบทุกกิจกรรมตามข้อบังคับแล้วหรืออาจจะเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าที่กำหนดไว้ จึงทำให้นิสิตที่มีทักษะความรู้และประสบการณ์มากกว่ารุ่นน้อง ทำให้สามารถซึมซับผลจากกิจกรรมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมมากกว่า เป็นต้น จึงอาจส่งผลต่อระดับความพึงพอใจที่มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม มิงานวิชัยที่พบว่า องค์ความรู้และประสบการณ์ของนักศึกษาต่างชั้นปี จะไม่ส่งผลต่อตัวนักศึกษา มีพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน

สหสวรรค์ ผลอรอด (2551 : 80-81) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมที่จัดขึ้น ไม่มีการจำกัดเพศและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทั้งชายและหญิง โดยจะเห็นว่านักศึกษาชายและหญิงต่างก็เห็นความสำคัญของกิจกรรม นักศึกษากิจกรรมต่างๆดังกล่าวทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติซึ่งกระบวนการนี้ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ได้พัฒนาศักยภาพหลายๆ ด้านก่อให้เกิดทักษะความรู้และประสบการณ์แก่นักศึกษาพัฒนาบุคลิกภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กิจกรรมนักศึกษาที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาในห้องเรียนและทำให้นักศึกษาได้เปลี่ยนบรรยากาศและอริยาบถจึงทำให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไป

ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากลักษณะการเรียนและกิจกรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละ
คณะวิชาที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นอกจากนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่าง
ของความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่เกิดจากบุคลิกภาพและความสนใจที่แตกต่างกันของกลุ่ม
นักศึกษา

ฉันทพัชร วังศ์สุวรรณ (2553 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่พบว่าองค์ความรู้
และประสบการณ์ของนักศึกษาต่างชั้นปี ไม่ส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรม
แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำแนกตาม เพศ ชั้นปีและคณะ ที่ศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 10 คณะ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นเรียนปีที่ 1 - 5 ปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 5,817 คน (งานทะเบียนและวัดผลการศึกษา, 2554 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 - 5 ปีการศึกษา 2554 จาก 10 คณะ คือ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ โครงการจัดตั้งคณะอัญมณีศาสตร์ฯ คณะวิทยาศาสตร์ฯ โครงการจัดตั้งคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะนิติศาสตร์ โครงการจัดตั้งคณะนิเทศศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 374 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ครุศาสตร์	1,930	124
มนุษยศาสตร์ฯ	1,349	87

ตาราง 1 (ต่อ)

คณะที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ	236	15
เทคโนโลยีการเกษตร	234	15
วิทยาศาสตร์	197	13
นิติศาสตร์	222	14
วิทยาการจัดการ	1,066	69
นิเทศศาสตร์	299	19
วิทยาการคอมพิวเตอร์	210	13
อัญมณีศาสตร์ฯ	74	5
รวม	5,817	374

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) เกี่ยวกับการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รวมทั้งสิ้น 45 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 9 ข้อ
2. ด้านกิจกรรมกีฬา จำนวน 9 ข้อ
3. ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 10 ข้อ
4. ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จำนวน 8 ข้อ
5. กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ จำนวน 9 ข้อ

ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มีความคิดเห็นมากที่สุด ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก
3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย
1	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นกำหนดเกณฑ์การแปลค่าช่วงคะแนน (สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. 2554 : 33) ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีการเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการเข้าร่วมกิจกรรมมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการเข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีการเข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเนื้อหาโดยภาพรวม แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

- 2.1 ผศ. กนก จุกคำวงศ์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- 2.2 ดร. เอกชัย กิจเศาเจริญ รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
- 2.3 นายกฤษณะพงศ์ สุวรรณโชติ รักษาการหัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา

เพื่อตรวจสอบการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC)

สูตรสำหรับหาค่า IOC

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	=	ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบสอบถาม
$\sum R$	=	ผลรวมของคะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ
N	=	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยมีเกณฑ์การกำหนดการให้คะแนนเพื่อหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน +1
ถ้าเห็นว่าไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

ถ้าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ถ้าต่ำกว่านั้นจะนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยทำการหาค่าความเชื่อมั่นหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยการหาความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 ซึ่งถือว่า แบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2555 ได้รับแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์ กลับคืนมา 374 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยตนเอง โดยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิธีการตอบแบบสอบถาม
2. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม 7 วัน
3. เก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ใน 5 ด้าน ได้แก่ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ และโดยรวมวิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t - test) ส่วนชั้น

ปีและกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD (Least Significant Difference)

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (IOC) เป็นรายข้อโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำและการใช้ทดสอบค่าที (t – test)
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม(Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 169)

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้การทดสอบที (t-test)
2. การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One -Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD (Least Significant Difference)

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อให้การสื่อความหมายตรงกันผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน T- distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน	ความน่าจะเป็นที่สถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ใน 5 ด้าน คือด้านกิจกรรมวิชาการด้านกิจกรรมกีฬาด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในแต่ละด้านและโดยรวมจำแนกตามตัวแปรเพศโดยใช้การทดสอบค่าที (t -test) ส่วนตัวแปรชั้นปีและคณะที่ศึกษาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน) n = 374	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	185	49.5
หญิง	189	50.5
รวม	374	100.0
2. ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	91	24.3
ชั้นปีที่ 2	92	24.6
ชั้นปีที่ 3	85	22.7
ชั้นปีที่ 4	83	22.2
ชั้นปีที่ 5	23	6.1
รวม	374	100.0
3. คณะที่ศึกษา		
ครุศาสตร์	125	33.4
มนุษยศาสตร์ฯ	87	23.3
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ	15	4.0
เทคโนโลยีการเกษตร	15	4.0
วิทยาศาสตร์	13	3.5
นิติศาสตร์	14	3.7
วิทยาการจัดการ	69	18.4
นิเทศศาสตร์	19	5.1
วิทยาการคอมพิวเตอร์	13	3.5
อัญมณีศาสตร์ฯ	4	1.1
รวม	374	100.0

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 374 คน จำแนกตามตัวแปร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 เพศชาย จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 เป็นลำดับสุดท้าย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาคือนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ฯ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาคือนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 รองลงมานักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 รองลงมาคือนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 รองลงมาคือนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 รองลงมาคือนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ฯ และนักศึกษาคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ฯ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และรองลงมาคือนักศึกษาคณะอัญมณีศาสตร์ฯ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 เป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีใน 5 ด้าน คือด้านกิจกรรมวิชาการด้านกิจกรรมกีฬาด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3 - 8

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้าน

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 374)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
ด้านกิจกรรมวิชาการ	4.11	.40	มาก
ด้านกิจกรรมกีฬา	4.12	.43	มาก
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	4.12	.39	มาก
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	4.11	.42	มาก
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	4.10	.39	มาก
รวม	4.11	.34	มาก

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมกีฬาและด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์มีความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.12$) ด้านกิจกรรมวิชาการและด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.11$) และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.10$)

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมวิชาการ จำแนกเป็นรายชื่อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมวิชาการ	นักศึกษา (n = 374)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ	4.21	.68	มาก
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ใหม่และสถานการณ์ใหม่ ๆ เพื่อการเรียนรู้	4.18	.66	มาก
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้วิชาการกว้างขวางขึ้น	4.06	.72	มาก
4. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.07	.72	มาก
5. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.05	.70	มาก
6. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.07	.74	มาก
7. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง	4.07	.71	มาก
8. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความรู้ความสามารถของตนเอง	4.09	.74	มาก
9. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน	4.15	.70	มาก
รวม	4.11	.40	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมวิชาการ โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ใหม่และสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$) และส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.15$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนต่ำที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.05$)

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมกีฬา จำแนกเป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมกีฬา	นักศึกษา (n = 374)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของนักศึกษา	4.17	.81	มาก
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านน้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม	4.23	.70	มาก
3. ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทางด้านร่างกายแก่นักศึกษา	4.10	.70	มาก
4. ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกจิตใจให้เข้มแข็งอดทน	4.02	.73	มาก
5. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ในด้านกติกาของกีฬา ประเภทนั้น ๆ และทักษะเกี่ยวกับการเล่นกีฬา	4.08	.72	มาก
6. ปลุกฝังให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการแข่งขันกีฬา	4.06	.68	มาก
7. ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาบุคลิกภาพ	4.06	.74	มาก
8. ปลุกฝังความมีระเบียบ วินัย เคารพกฎ กติกาและมี มารยาทในการเล่นกีฬา	4.20	.70	มาก
9. ปลุกฝังนิสัยให้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่ดี	4.14	.74	มาก
รวม	4.12	.43	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านน้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมาปลูกฝังความมีระเบียบ วินัย เคารพกฎ กติกา และมีมารยาทในการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 4.20$) และช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนต่ำที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกจิตใจให้เข้มแข็งอดทน ($\bar{X} = 4.02$)

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกเป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	นักศึกษา (n = 374)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม	4.29	.68	มาก
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อประโยชน์ต่อสังคม	4.20	.66	มาก
3. ส่งเสริมให้นักศึกษามีการวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ	4.06	.68	มาก
4. ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาด้านความสามัคคีจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น	4.12	.70	มาก
5. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาชุมชน	4.02	.73	มาก
6. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท	4.05	.73	มาก
7. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน			
8. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	4.14	.64	มาก
	4.13	.74	มาก
9. ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	4.08	.74	มาก
10. ส่งเสริมให้นักศึกษามีกระบวนการคิดเพื่อค้นหาแนวทางที่จะช่วยเหลือสังคมในด้านอื่น ๆ	4.11	.71	มาก
รวม	4.12	.39	มาก

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมา ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน ($\bar{X} = 4.14$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนต่ำที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 4.02$)

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จำแนกเป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษา (n = 374)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.25	.69	มาก
2. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย	4.20	.67	มาก
3. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย	4.12	.67	มาก
4. ช่วยให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย	4.06	.74	มาก
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.06	.73	มาก
6. ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง	4.05	.72	มาก
7. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สังคม	4.08	.75	มาก
8. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทางด้านสุนทรียภาพ	4.10	.73	มาก
รวม	4.11	.42	มาก

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมา ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.12$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนต่ำที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.05$)

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์จำแนกเป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	นักศึกษา (n = 374)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ	4.22	.72	มาก
2. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรัก ความศรัทธาและความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	4.11	.63	มาก
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความผูกพันอันดีต่อมหาวิทยาลัย	4.09	.70	มาก
4. ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีและมีความผูกพันอันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง	4.04	.65	มาก
5. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้หลักการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.03	.72	มาก
6. ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	4.06	.72	มาก
7. ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจแนวทางและปรัชญาในการดำเนินชีวิตการเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย	4.06	.68	มาก
8. ส่งเสริมให้นักศึกษาให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น	4.06	.71	มาก
9. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น	4.14	.73	มาก
รวม	4.10	.39	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรกได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์และความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมา ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.14$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความรัก ความศรัทธาและความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ($\bar{X} = 4.11$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนต่ำที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้หลักการการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.03$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามตัวแปรเพศโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีและคณะที่ศึกษาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One -Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 9 - 14

ตาราง 9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
	(n = 185)		(n = 189)			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านกิจกรรมวิชาการ	4.14	.39	4.07	.41	1.55	.12
ด้านกิจกรรมกีฬา	4.16	.39	4.08	.46	1.76	.08
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	4.14	.38	4.10	.40	.95	.34
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	4.14	.43	4.09	.41	1.02	.31
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	4.09	.39	4.09	.39	.07	.94
รวม	4.13	.33	4.09	.36	1.25	.21

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านกิจกรรมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	4	.29	.07	.45	.77
	ภายในกลุ่ม	369	59.82	.16		
	รวม	373	60.12			
ด้านกิจกรรมกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	4	.26	.06	.35	.84
	ภายในกลุ่ม	369	68.01	.18		
	รวม	373	68.27			
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	4	2.30	.58	3.80	.01*
	ภายในกลุ่ม	369	55.93	.152		
	รวม	373	58.23			
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	.99	.25	1.40	.23
	ภายในกลุ่ม	369	65.27	.18		
	รวม	373	66.26			
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	4	1.17	.29	1.94	.10
	ภายในกลุ่ม	369	55.36	.15		
	รวม	373	56.53			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	.68	.17	1.44	.22
	ภายในกลุ่ม	369	43.62	.12		
	รวม	373	44.30			

*p < .05

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาที่ชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบเพื่อค้นหาต่อไปว่าความแตกต่างนั้นปรากฏอยู่ในระหว่างชั้นปีของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ต่างกันคู่ใดบ้าง โดยการทดสอบ LSD ดังตาราง 11

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5
	\bar{X}	4.17	4.01	4.13	4.12	4.33
ชั้นปีที่ 1	4.17		*			
ชั้นปีที่ 2	4.01			*		*
ชั้นปีที่ 3	4.13					*
ชั้นปีที่ 4	4.12					*
ชั้นปีที่ 5	4.33					

* $p < .05$

จากตาราง 11 พบว่า ในการทดสอบรายคู่ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 5 ชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 5 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านกิจกรรมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	9	2.50	.28	1.74	.08
	ภายในกลุ่ม	364	57.63	.16		
	รวม	373	60.12			
ด้านกิจกรรมกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	9	5.49	.61	3.53	.00*
	ภายในกลุ่ม	364	62.79	.17		
	รวม	373	68.27			
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	9	1.54	.17	1.10	.36
	ภายในกลุ่ม	364	56.70	.16		
	รวม	373	58.23			
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	9	3.00	.33	1.91	.05
	ภายในกลุ่ม	364	63.27	.17		
	รวม	373	66.26			
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	9	1.26	.14	.92	.51
	ภายในกลุ่ม	364	55.27	.15		
	รวม	373	56.53			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	9	1.81	.20	1.72	.09
	ภายในกลุ่ม	364	42.50	.12		
	รวม	373	44.30			

*p < .05

จากตาราง 12 พบว่า นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมกีฬาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบเพื่อค้นหาต่อไปว่าความแตกต่างนั้นปรากฏอยู่ในระหว่างคณะที่ศึกษา ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ต่างกันคู่ใดบ้าง โดยการทดสอบ LSD ดังตาราง 13

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านกิจกรรมกีฬา
จำแนกตามคณะที่ศึกษาเป็นรายคู่

คณะที่ศึกษา	ครู ศาสตร์	มนุษยศาสตร์	อุตสาหกรรม	เกษตร	วิทยาศาสตร์	นิติศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	นิเทศศาสตร์	วิทยาการ คอมพิวเตอร์	อัญมณี ศาสตร์
\bar{X}	4.00	4.22	4.33	4.16	4.25	4.45	4.12	4.01	4.02	4.08
ครูศาสตร์	-	*	*		*	*				
มนุษยศาสตร์								*		
อุตสาหกรรม								*	*	
เกษตร										
วิทยาศาสตร์										
นิติศาสตร์							*	*	*	
วิทยาการ จัดการ										
นิเทศศาสตร์										
วิทยาการ คอมพิวเตอร์										
อัญมณีศาสตร์										-

จากตาราง 13 พบว่าการทดสอบรายคู่ด้านกิจกรรมกีฬาของนักศึกษาที่สังกัดคณะครุศาสตร์ กับคณะมนุษยศาสตร์ฯ คณะครุศาสตร์กับคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ คณะครุศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ฯ คณะครุศาสตร์กับคณะนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ฯกับคณะนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ฯกับคณะนิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ กับคณะนิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯกับคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ฯ คณะนิติศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ คณะนิติศาสตร์กับคณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์กับคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ฯ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่อนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผู้วิจัยขอแนะนำ การสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นเรียนปีที่ 1 - 5 ปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 5,817 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 - 5 ปีการศึกษา 2554 จาก 10 คณะ คือ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ โครงการจัดตั้งคณะอัญมณีศาสตร์ฯ คณะวิทยาศาสตร์ฯ โครงการจัดตั้งคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะนิติศาสตร์ โครงการจัดตั้งคณะนิเทศศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 374 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วย เพศ ชั้นปีและคณะที่ศึกษา จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 9 ข้อ ด้านกิจกรรมกีฬา จำนวน 9 ข้อ ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์จำนวน 10 ข้อ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จำนวน 8 ข้อ ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์จำนวน 9 ข้อ รวมข้อคำถาม จำนวน 45 ข้อ แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ ไคเคิร์ต (Likert, 1932 : 1) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ได้ค่า IOC = 0.67

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 374 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ใน 5 ด้าน ได้แก่ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยรวมวิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบที (T – test) ส่วนชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชาศึกษาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD (Least Significant Difference)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สามารถสรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์

ในเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เมื่อพิจารณาในภาพรวมตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน (ร้อยละ 50.5) เป็นกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 92 คน (ร้อยละ 24.6) และเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 125 คน (ร้อยละ 33.4)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.1 การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมกีฬาและด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์มีความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.12$) ด้านกิจกรรมวิชาการและด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.11$) และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.10$)

2.1.1 ด้านกิจกรรมวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมา ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ใหม่และสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.05$) เป็นลำดับสุดท้าย

2.1.2 ด้านกิจกรรมกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านน้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมา ได้แก่ ปลูกฝังความมีระเบียบ วินัย การพกภูมิตึกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกจิตใจให้เข้มแข็งอดทน ($\bar{X} = 4.02$) เป็นลำดับสุดท้าย

2.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 4.02$) เป็นลำดับสุดท้าย

2.4 ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ได้ดังนี้ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานบูรณศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.20$) และช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.05$) เป็นลำดับสุดท้าย

2.5 ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.14$) และส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้หลักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.03$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

3.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

3.3 นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและในแต่ละด้านอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มีนโยบายในการดำเนินกิจกรรมตามกรอบวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมวิชาการด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้การเสียสละเพื่อส่วนรวมและความพร้อมในทุก ๆ ด้านเพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย ดังที่ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (2547 : 1 - 4) ที่ได้กำหนดรูปแบบการพัฒนานักศึกษาโดยไม่ได้เน้นการเรียนรู้ทั้งภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว แต่เน้นการสร้างโอกาสการเรียนรู้ทั้งภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ จึงได้กำหนดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านความรู้ความสามารถในทางวิชาการ ด้านทักษะและความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ ด้านเจตคติ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมได้ให้มุมมองแง่คิดและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอันจะส่งผลให้นักศึกษามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและช่วยให้นักศึกษาได้มีหลักคิดในการพัฒนาตนเอง ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ รู้จักการสร้างสามัคคีในหมู่คณะ การปรับบุคลิกภาพ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เข้าใจตนเองและผู้อื่น มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ กล้าคิดกล้าแสดงออก รู้จักมุ่งพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีจิตสำนึกที่ดี รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นสอดคล้องกับงานวิจัยของฝากจิต คุนรัตน์ (2545 : 84 - 86) ที่ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาตามความคิดเห็นของคณะกรรมการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่า การจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ นักศึกษาคำนึงถึงกิจกรรมที่จัดต้องเกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การได้แลกเปลี่ยนความรู้กับรุ่นพี่ เพื่อนและน้องที่เป็นนักศึกษาทั้งในขณะเดียวกันและตอบสนองโดยสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ประกอบกับมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อการจัดและดำเนินกิจกรรมสอดคล้องกับงานวิจัยของสทสววรรษ ผลอรรถ (2551: 65) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านกิจกรรมวิชาการผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ ($\bar{X} = 4.21$) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ใหม่และสถานการณ์ใหม่ ๆ เพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$) และส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.15$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความรู้และทักษะด้านวิชาการอย่างมีคุณภาพ โดยเรียนรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมเรื่องที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อนักศึกษา และเรื่องที่นักศึกษาสนใจ อาทิ เช่น การปรับบุคลิกภาพเพื่อสร้างความมั่นใจภาวะความเป็นผู้นำทักษะ การพูดในที่สาธารณะ ทักษะทางสังคม ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ (EQ) การจัดอบรมฯ เทคนิค การสมัครงาน การสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น ดังที่ จีรวัฒน์ วีรังกร (2546 : 3 – 4) ได้กล่าวไว้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นักศึกษาได้มีโลกทัศน์กว้างมากขึ้น นักศึกษาได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ทำให้นักศึกษาได้แก่งัดหลากหลายมุมมองและรู้จักตนเองมากขึ้น ทำให้สามารถประเมินตนเองได้ มีทักษะด้านการพูดการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น รู้จักแบ่งเวลาได้อย่างเหมาะสม สามารถควบคุม อารมณ์ของตนเองได้ รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสทศวรรษ ผลอรรถ (2551: 66) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านกิจกรรมกีฬาผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านน้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.23$) ปลุกฝังความมีระเบียบ วินัย เคารพกฎ กติกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 4.20$) ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.17$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้น และส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักในความสำคัญของกิจกรรมกีฬาโดยจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพ จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างทักษะและประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้ออกกำลังกายเรียนรู้กฎกติกา มารยาทเพื่อให้เกิดพัฒนาการในทุกด้านและนำมาซึ่งความพร้อมในการเรียนและปฏิบัติงาน เช่น การแข่งขันกีฬาสวนบ้านแก้วเกมส์กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ ภาคกลาง เป็นต้น ดังที่ สมชาย ไกรสังข์ (2540: 2-7) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมกีฬา ซึ่งอยู่ ภายใต้การจัดการและการดำเนินการที่ถูกต้องจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ

สามารถปรับตนให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี เช่น ด้านลักษณะประจำตัวจะส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความกล้า ความคิดริเริ่ม ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับลักษณะในหมู่พวกเขาจะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจ มีความสุภาพ มีความร่วมมือกันมีความซื่อสัตย์สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา เคารพในสิทธิผู้อื่น เสียสละประโยชน์ส่วนตนและเป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถรู้พฤติกรรมของผู้ที่มีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี เพื่อจะช่วยเหลือ แก้ไขให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นที่ปรารถนาของคนในสังคมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2525 : 80) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคิดว่าเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 4.29$) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพิ่มเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน ($\bar{X} = 4.14$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและเสียสละเพื่อส่วนรวมได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในที่ห่างไกลความเจริญขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกโอกาสในการศึกษาฯลฯ นักศึกษาจึงอาสาเข้าไปพัฒนาสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โครงการสร้างป้ายบอกทางมาวัดกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบทการอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น ดังที่ สำเนาวัชรศิลป์ (2538: 128) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมพัฒนาสังคมเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคม โดยเฉพาะชนบทเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษา เป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดีโดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น มีเหตุผล รอบคอบ และอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุวัฒน์ ปรีอปรัง (2548: 66) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการ

จัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตพบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามลำดับแรก ได้แก่ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.25$) ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.12$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของไทย โดยมีกองพัฒนานักศึกษาและสำนักศิลปวัฒนธรรมฯ มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมในรูปแบบของการอนุรักษ์จัดขึ้นทั้งงานภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยนอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านนี้ตลอดจนการทำนุบำรุงศาสนาที่มีสถาบันวัฒนธรรมมงคลเฉลิมพระเกียรติ ได้รวบรวมค้นคว้าวัฒนธรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิมและการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น อบรมจริยธรรมนักศึกษา โครงการแห่เทียนพรรษา โครงการจัดทำบอร์ดลูกกตัญญูร่วมทำบุญทอดผ้าป่าสามัคคี เป็นต้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยและนักศึกษาอาจมองว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความสามัคคีเกิดความรักและภาคภูมิใจศิลปวัฒนธรรม ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2545 : 1) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาช่วยเสริมเติมเต็มให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจรรย์ญาณ เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรมและสุขภาพพลานามัยดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรกช ศิริ (2536 : 116) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ผลของการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.22$) ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.14$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความผูกพัน ความรัก ความศรัทธาและความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษา

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ($\bar{X} = 4.11$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษาเกิดความรักความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยหรือระหว่าง นักศึกษาในคณะหรือรุ่นที่กับรุ่นน้องและมีความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ตลอดจนการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้ ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 ก : 8) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวนิสิต นักศึกษา ให้ใช้เวลาว่างเป็นประโยชน์ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : 81) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วย กับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาอยู่ใน ระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีเพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา อภิปรายผลดังนี้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่มีการจำกัดเพศและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทั้งชาย และหญิง โดยจะเห็นว่านักศึกษาชายและหญิงต่างก็เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรม ต่างๆดังกล่าวทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติซึ่งกระบวนการนี้ทำให้นักศึกษาได้มี ประสบการณ์ได้พัฒนาศักยภาพหลาย ๆ ด้านก่อให้เกิดทักษะความรู้และประสบการณ์แก่นักศึกษา พัฒนาบุคลิกภาพมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมนักศึกษาที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทำให้นักศึกษา ได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาในห้องเรียนและทำให้นักศึกษาได้เปลี่ยนบรรยากาศ และอิริยาบถต่างๆ จึงทำให้นักศึกษาทั้งชายและหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ดังที่มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (2547 : 2) ที่กล่าวไว้ว่า นักศึกษาทุกคนควรเข้าระบบ การเรียนรู้รูปแบบใหม่ คือ ต้องเรียนตามหลักสูตรการศึกษาที่กำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชาและเข้าร่วม กิจกรรมส่วนกลางที่กำหนดขึ้นที่มหาวิทยาลัย ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็น บัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสทศวรรษ ผลอรรด (2551: 80 - 81) ได้ทำการศึกษา เรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาทุกชั้นปีต้องเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น และนักศึกษาคณะส่วนใหญ่ตระหนักและเข้าใจถึงความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม เพราะกิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ก็เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านวิชาการ ได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ พัฒนาด้านน้ำใจของนักศึกษา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม มีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เกิดความสามัคคีอันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ ดังที่ หลุยส์ ฟูกลักซ์ (2525 : 36) กล่าวว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะนักศึกษาเห็นความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้นว่าเป็นการพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นที่จะเรียนรู้การอยู่ในสังคม มีความรับผิดชอบ ได้ฝึกคิดและตัดสินใจให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน และเพื่อพัฒนาความสามัคคีในหมู่คณะ ขณะที่ ทองเรียน อมรัชกุล (2525: 39) กล่าวว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเอง เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในลักษณะที่สูงมาก สำหรับในกลุ่มนักศึกษาด้วยกันเองจะมีความคิดเห็นแตกแยกออกไปน้อยมากกล่าวคือมีความคิดไปในแนวเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ มีค่านิยมคล้ายคลึงกันและทุกคนจะมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาพวกนี้มีแนวโน้มที่จะหันความสนใจออกไปจากมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่ไม่สนใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของนิสิตรวมทั้งหมดไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนิสิตด้วยกันเอง โดยส่วนใหญ่แล้วจะสนใจกับเรื่องส่วนตัวเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตภายหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมนัส นิลสวัสดิ์ (2547 : 76) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เกินไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตไม่ว่าจะอยู่ชั้นปีใดต่างก็ให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต เพราะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง อีกทั้งมหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมในทุกประเภทอย่างทั่วถึง โดยไม่ได้จัดกิจกรรมที่เน้นเฉพาะนิสิตกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและช่วงห่างของอายุของนิสิตในแต่ละชั้นปีไม่ต่างกันมาก

2.3 นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ไม่ได้เน้นเฉพาะคณะใดคณะหนึ่งแต่จัดให้นักศึกษาโดยทั่วไปได้เข้ามามีส่วนร่วมรับประโยชน์และประสบการณ์ไปพร้อมๆ กัน ทำให้

นักศึกษาทุกคณะได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมไม่แตกต่างกัน ดังที่ บุรุษชัย จงกลณี (2525 : 78) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรม ที่สถานศึกษาหรือนักศึกษา จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออก ซึ่งความสนใจ และสามารถทำให้เกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547 : 55) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษา ในคณะวิชาที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและใน แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าลักษณะของกิจกรรมที่จัดไม่ได้เน้นสำหรับคณะวิชาใด โดยเฉพาะแต่เป็นการจัดกิจกรรมสำหรับนิสิตโดยทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านกิจกรรมวิชาการ เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้ได้รับการพัฒนาในด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวิชาการต่อเนื่องและมีความหลากหลายตรงกับความสนใจ ของนักศึกษามีการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึง ควรส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรม ด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อฝึกกระบวนการคิดและทักษะจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ควรจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมให้มีความน่าสนใจมากขึ้น
2. ด้านกิจกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้ได้รับการพัฒนาในด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัย ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอ ต่อความต้องการของนักศึกษา ควรมีกิจกรรมด้านกีฬาที่หลากหลายและมีการวางแผนงานเพื่อเตรียม ความพร้อมก่อนการแข่งขันสิ่งสำคัญคือควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
3. ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้ได้รับการพัฒนาในด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมปลูกจิตสำนึก นักศึกษาให้สนใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ควรให้ การสนับสนุนในด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนี้

นอกจากจะพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้ว ยังสร้างประสบการณ์ตรงให้กับนักศึกษา ได้เรียนรู้ถึงสภาพที่แท้จริงของสังคม รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความสามัคคี และมีความเสียสละ

4. ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านวิชาชีพ มหาวิทยาลัย ควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันสำคัญ และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นต้น มีการสอดแทรกคุณธรรมเพื่อนำมาปรับใช้ในชีวิตร และปลูกฝังค่านิยมที่ดีด้วยการจัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมแก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาใกล้ชิดกับศาสนา มากขึ้น และกิจกรรมที่จัดควรมีการประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบอย่างทั่วถึง

5. ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพ ยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ปลูกฝังความสามัคคี โดยให้นักศึกษาทุกคน มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม มีการวางแผนและประสานงานที่ดี จากสโมสรนักศึกษาเพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีความน่าสนใจ และควรจะมีการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ให้มีความน่าสนใจ เพื่อให้นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึง ซึ่งนอกจากจะได้รับความรู้และทักษะที่ดีแล้วยังสร้างความประทับใจให้กับนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมอีกด้วย ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา เช่น เสียตามสายที่ทั่วถึงทุกคณะ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.2 ควรศึกษาทัศนคติของผู้บริหารอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.3 ควรศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.4 ควรศึกษารูปแบบ ลักษณะการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของนักศึกษา

2.5 ควรศึกษาการได้รับประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- กรกช ศิริ. (2536). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมพัฒนาที่ดิน. (2551). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ.2550-2554. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.idd.go.th/Thaihtml/05022007/PDF/PDF01/index.htm>. 5 มกราคม 2551.
- กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์. (2547). พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กองนโยบายและแผน. (2551). รายงานประจำปี. จันทบุรี : กองฯ.
- กองพัฒนานักศึกษา. (2552). รายงานการประเมินตนเอง SAR. จันทบุรี : กองฯ.
- คณิตา เกตุสุวรรณ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ฉิชาพัชร์ วงศ์สุวรรณ เป็นผู้สัมภาษณ์. (19 กันยายน 2551). ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.
- งานทะเบียนและวัดผลการศึกษา. (2554). รายงานนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1/2554. จันทบุรี : งานฯ.
- จิรวัดน์ วีรังกร. (2546). “ทิศทางการพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต บนเส้นทางปฏิรูปการเรียนรู้,” ใน เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา. หน้า 3-4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- จิราพร ทรงอยู่. (2545). แนวปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการด้านใบอนุญาตทำงานของคน ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- ชนารัญช์ สุวรรณน้อย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ฉิชาพัชร์ วงศ์สุวรรณ เป็นผู้สัมภาษณ์, (19 กันยายน 2551). ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (2545 ก). “กิจกรรมนักศึกษา เรื่องของการเล่นที่ต้องบริหารจัดการ โดยผู้รู้จริงและต้องทำจริงๆ,” ใน เอกสารประกอบโครงการประชุมสัมมนาพัฒนาการบริหารและแนวทางส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากรด้านกิจการนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. หน้า 27. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- _____ . (2545 ข). “หัวใจของงานกิจการนักศึกษา,” ใน เอกสารประกอบการสัมมนากระบวนการทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษา บนเส้นทางปฏิรูปการเรียนรู้. หน้า 4-6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ชุตินา ชัยมุสิก. (2550). “ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมไทยที่มีผลกระทบต่อการศึกษา
อาชญากรรม,” ใน เอกสารศึกษารายบุคคล สถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ หลักสูตร
ผู้กำกับการ รุ่นที่ 57. หน้า 8. กรุงเทพฯ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- ฉิชาพัชร วังศ์สุวรรณ. (2553). **ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทนงเกียรติ เจริญวงศ์เพ็ชร. (2545). **ความคิดเห็นของพนักงานบริษัทกระเบื้องหลังคาซีแพคจำกัด
ต่อการติดต่อสื่อสารภายในบริษัท**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทพวงมหาวิทยาลัย. (2543). **มาตรฐานกิจการนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : ทพวงฯ.
- _____. (2545 ก). **โครงการ/กิจกรรมวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมคุณธรรม/จริยธรรมให้นิสิต /
นักศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- _____. (2545 ข). **แผนการพัฒนานักศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9
(พศ. 2545 – 2549)**. กรุงเทพฯ : ทพวงฯ.
- _____. (2545 ค). **สรุปโครงการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีงบประมาณ
2543 - 2544**. กรุงเทพฯ : ทพวงฯ.
- _____. (2545 ง). **สรุปโครงการส่งเสริมกิจการนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2544**. กรุงเทพฯ :
ทพวงฯ.
- _____. (2546). **สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : ทพวงฯ.
- ทรงกรด ภู่อทอง. (2545). **ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของราษฎรท้องถิ่นต่อการจัดการทรัพยากร
ป่าไม้ในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่า อ่างเก็บน้ำบางพระ จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ วท.ม.
(การบริหารทรัพยากรป่าไม้) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทองเวียน อมรัชกุล. (2525). **การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ :
กรมการฝึกหัดครู
- ทัศนีย์ เกตุขุนทด เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ฉิชาพัชร วังศ์สุวรรณ เป็นผู้สัมภาษณ์, (19 กันยายน 2551).
ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.
- ชนากรณ์ เข้มกลัด และสมชาย เมฆฉาย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ฉิชาพัชร วังศ์สุวรรณ
เป็นผู้สัมภาษณ์. (19 กันยายน 2551). ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.

- ธีเรก วิทยาอุทท. (2549). **ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สรรพสามิตในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 6 ที่มีต่อการบริหารงานหลังการปฏิรูประบบราชการของกรมสรรพสามิต พ.ศ. 2545.** วิทยานิพนธ์ ปร.ม. (การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท) อดุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอดุตรดิตถ์.
- นพมาศ ธีระเวสิน. (2542). **จิตวิทยาสังคมกับชีวิต.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชัย จงกลณี. (2525). **การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษา.** ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประจวบโชค สร้อยสม. (2550). **การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการศึกษาต่อการถ่ายโอนการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปราโมทย์ โชติมงคล. (2541). **การแนะนำยุคใหม่ในปี ค.ศ. 2000 การพัฒนาตนเองของครูแนะแนว.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ฝากจิต คุณรัตน์. (2545). **แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษา. ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา).** ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พงษ์เชียร พันธุ์พิพัฒน์ไพบูลย์. (2546). **ความคิดเห็นของหัวหน้าสถานีอนามัยในจังหวัดชุมพรเกี่ยวกับงบประมาณหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ปีงบประมาณ 2546.** วิทยานิพนธ์ ส.ม. (บริหารสาธารณสุข) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พรพรรณ ชาญชัยมิ่งขวัญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ฉิชาพัชร วงศ์สุวรรณ เป็นผู้สัมภาษณ์. (19 กันยายน 2551). **ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.**
- พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง. (2548). **ทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชราภรณ์ ส่องศรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ฉิชาพัชร วงศ์สุวรรณ ผู้สัมภาษณ์. (19 กันยายน 2551). **ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.**
- ภัทรลิตา บัวระภา. (2549). **ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นนระหว่างศึกษา : กรณีศึกษา นักศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดเลย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). **แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. (2547). **คู่มือกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
เกษมบัณฑิต ปีการศึกษา 2547.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2550). **คู่มือการดำเนินกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (2552). **คู่มือกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
จันทบุรี :** มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2551). **คู่มือผู้ประกอบการและนักศึกษา ปีการศึกษา 2550.** กรุงเทพฯ :
สวนดุสิตกราฟฟิคไซท์.
- ยุพา มาระสุตร์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ฉิชาพัชร วังศ์สุวรรณ เป็นผู้สัมภาษณ์. (1 เมษายน 2551).
ที่กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.
- วรงค์ จันทรร. (15 มิถุนายน 2545). “เครือข่ายผู้นำนักศึกษากับการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา,”
ในการประชุม สัมมนาผู้นำนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วรัญญา เทศนา. (2547). **ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
การแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช. (2553). **คู่มือการปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักศึกษา.** ราชบุรี :
วิทยาลัยฯ.
- สมชาย ไกรสังข์. (2540). **เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 181 บริหารกาย.** กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมชาย เมฆฉาย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ฉิชาพัชร วังศ์สุวรรณ เป็นผู้สัมภาษณ์. (19 กันยายน 2551).
ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.
- สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์. (2549). **ทัศนะของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษามีทัศนะต่อ
การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมักร ภูมิเขต. (2551). **ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
ตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** วิทยานิพนธ์ วท.ม.
(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สทสวรรณ ผลอรอด. (2551). **ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมนักศึกษา.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักกิจการนักศึกษา. (2551). **การใช้ชีวิตนักศึกษา**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

http://studentaff.eau.ac.th/activiti/ac_m001a.php. 7 กันยายน 2551.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2551). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554)**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=139>. 28 ธันวาคม 2554.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2545 ก). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

_____. (2545 ข). **รูปแบบการจัดกิจกรรมรับน้องและประชุมเชียร์สร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ

_____. (2546). **คู่มือการดำเนินโครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน พ.ศ. 2547**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). “อะไรคือปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนานักศึกษา,” ใน เอกสารสรุปย่อการประชุมสัมมนานโยบายและแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษา. หน้าที่ 29. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

สำเนา ขจรศิลป์. (2538). **มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา**. กรุงเทพฯ :

สุธาริณี ทงรัมย์ และพรพรรณ ชาญชัยมิ่งขวัญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นิชาพัชร วงศ์สุวรรณ เป็นผู้สัมภาษณ์. (19 กันยายน 2551). ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.

สุภักดิ์ ห่วงมณี และทัศนีย์ เกตุขุนทด เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นิชาพัชร วงศ์สุวรรณ เป็นผู้สัมภาษณ์. (19 กันยายน 2551). ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.

สุริรัตน์ จินพงษ์. (2548). **การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2554). “รูปแบบการมีส่วนร่วมในสถานศึกษา,” ใน วารสารวิชาการ. 5(4) : 33.

หฤทัย สุกตักษณ์. (2548). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ**. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.)

(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

หวัน วงศ์แก่นท้าว. (2525). **ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา**

ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Al - Karni, A.S. (1987, March). "Students Perceptions of the Extracurricular Activities Board Members Regarding the Appropriate Elements of Student Activities Programs in Metropolitan Virginia Community College," **Dissertation Abstracts international**. 35 (10) : 1882 - A.
- Chamber, Tony and Christine Phelps E,. (1993). "Student Activism as a Form of Leadership and Student Development," **NASPA Journal**. 31 (1) : 19.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). **Essential of Psychological Testing**. 3 rd ed., New York : Harper and Row.
- Donald, Elmer. (1974). **A Comparative Study of the Opinions of Students, Faculty, and Local Board Members Regarding the Appropriate Elements of Student Activities Programs in Metropolitan Virginia Community Colleges**. New York : American University.
- Doohan, Joseph Edward. (1969). "Current Practices and Problems in Student Activities in Four Main Public Schools," **Dissertation Abstracts International**. 29 (28) : 2146 – A.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw - Hill.
- Harrol, Roger Davis. (1967). "The Control of Student Extra- Curriculum life in American Higher Education," **Dissertation Abstracts**. 27 (67) : 2782-A.
- Hoppe, W.E. (1968). **Dictionary of personnel and guidance terms**. Chicago : J.G. Ferguson.
- Jamias, Camelo J. (1969). "Student Extra – Curriculum Activities and Public Relations, in Student," **Problem in Southeast Asian University**. Malaysia : University of Malaya.
- Kalish R.A. and Bertes O.J. (1960). "A Survey of Student Activities Toward the Campus Activities at the University of Hawaii," **The Personnel and Guidance Journal**. 39 (34) : 290.
- Likert,R.A. (1932). "Technique for the Measurement of Attitudes," **Arch Psychological**. 140 : 1.
- Middleton W.E. (1961). **Basic Principle of Extra – Curricular Activities**. Canada: University of Toronto Press.
- Packwood , W.T. (1977). **College Student Personel Services**. Illinois : Springfield. Program at King Saud University," **Dissertation Abstracts International**. 47 (9) : 3248-A.

- Saggaf, A. (1982, December). "An Investigation of the English Program at the Department of English, College of Education, King Abdul-Aziz University, Incecca, Saudi Arabia," **Dissertation Abstracts International**. 43 : 1820-A.
- Williamson, E.G. (1961). **Student personnel services in college and university**. New York : McGraw – Hill Book .
- Winston , Roger B.Jr. and Maslow, Anne H. (March 1987). "Extra Involvement Inventory : An Instrument for Assessing Intensity of Student Involvement." **Journal of College Student Personnel**. 12 : 169.
- Winston, Roger B. Jr. and Miller Theodore k. (1994). "A Model for Assessing Developmental Outcomes Related to Student Affairs Programs and Services," **NASPA Journal**. 32 (1) : 2.
- Yamane, T . (1967). **Statistic : An Introductory Analysis**. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนก จุยก้าวังศ์ รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. ดร.เอกชัย กิจเกษมเจริญ รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. นายกฤษณะพงศ์ สุวรรณโชติ รักษาการหัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสอบถามได้โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ตรงกับความเป็นจริง ตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ทุกข้อ ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาต่อไป

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

นางสาวศุภลักษณ์ ร่วมจิตร

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ชั้นปี

ชั้นปีที่ 1

ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 3

ชั้นปีที่ 4

ชั้นปีที่ 5

3. คณะที่ศึกษา

วิศวกรรมศาสตร์

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ

เทคโนโลยีการเกษตร

วิทยาศาสตร์ฯ

นิติศาสตร์

วิทยาการจัดการ

นิเทศศาสตร์

วิทยาการคอมพิวเตอร์

อัญมณีศาสตร์ฯ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาตามค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
กิจกรรมวิชาการ					
1. ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนา ความรู้ทางด้านวิชาการได้ตรงกับความ ต้องการและความสนใจ					
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ ใหม่และสถานการณ์ใหม่ ๆ เพื่อการ เรียนรู้					
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้ วิชาการกว้างขวางขึ้น					
4. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนา ลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					
5. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์					
6. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น					
7. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการ วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่าง ถูกต้อง					
8. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความรู้ ความสามารถของตัวเอง					
9. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับ ประสบการณ์ตรงนอกเหนือจากการ เรียนในชั้นเรียน					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
กิจกรรมกีฬา					
10.ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของ นักศึกษา					
11.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้าน น้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม					
12.ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพ ทางด้านร่างกายแก่นักศึกษา					
13.ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกจิตใจให้ เข้มแข็งอดทน					
14.ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ในด้าน กติกาของกีฬาประเภทนั้น ๆ และ ทักษะเกี่ยวกับการเล่นกีฬา					
15.ปลูกฝังให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อ การแข่งขันกีฬา					
16.ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนา บุคลิกภาพ					
17.ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย เคารพ กฎ กติกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา					
18.ปลูกฝังนิสัยให้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ที่ดี					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์					
19.ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม					
20.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม					
21.ส่งเสริมให้นักศึกษามีการวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ					
22.ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาด้านความสามัคคีจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น					
23.ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาชุมชน					
24.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท					
25.ส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน					
26.ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					
27.ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ					
28.ส่งเสริมให้นักศึกษามีกระบวนการคิดเพื่อค้นหาแนวทางที่จะช่วยเหลือสังคมในด้านอื่น ๆ					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม					
29.ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
30.ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย					
31.ส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย					
32.ช่วยให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย					
33.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อทำนุบำรุงและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ					
34.ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง					
35.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สังคม					
36.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทางด้านสุนทรียภาพ					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์					
37.ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิด ความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีใน หมู่คณะ					
38.ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรัก ความศรัทธาและความภาคภูมิใจในการ เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี					
39.ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรู้ อันดีต่อมหาวิทยาลัย					
40.ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดี และมีความผูกพันอันดีระหว่างรุ่นพี่กับ รุ่นน้อง					
41.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ หลักการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
42.ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปรับตัว เข้ากับผู้อื่นได้ดี					
43.ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจแนวทาง และปรัชญาในการดำเนินชีวิตการเป็น นักศึกษาในมหาวิทยาลัย					
44.ส่งเสริมนักศึกษาให้มีมนุษย สัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น					
45.ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดี ต่อการทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น					

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนก

$$IOC = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ตารางแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับหัวข้อวิจัย

ข้อที่	คะแนนคนที่			คะแนนรวม	ค่า IOC
	1	2	3		
1	1	0	1	2	0.67
2	0	0	0	0	0
3	1	1	1	3	1
4	1	1	0	2	0.67
5	1	1	1	3	1
6	1	1	1	3	1
7	1	1	1	3	1
8	0	1	1	2	0.67
9	1	0	1	2	0.67
10	1	1	1	3	1
11	1	1	1	3	1
12	1	1	1	3	1
13	0	1	1	2	0.67
14	0	1	1	2	0.67
15	1	0	1	2	0.67
16	1	0	1	2	0.67
17	1	0	1	2	0.67
18	1	1	1	3	1
19	1	1	1	3	1
20	1	1	1	3	1

ข้อที่	คะแนนคนที่			คะแนนรวม	ค่า IOC
	1	2	3		
21	0	0	1	1	0.33
22	1	1	1	3	1
23	1	1	1	3	1
24	1	0	1	2	0.67
25	0	1	1	2	0.67
26	1	0	1	2	0.67
27	1	1	1	3	1
28	1	1	1	3	1
29	0	1	1	2	0.67
30	1	1	1	3	1
31	1	0	1	2	0.67
32	0	1	1	2	0.67
33	1	0	1	2	0.67
34	1	1	1	3	1
35	1	0	1	2	0.67
36	0	1	1	2	0.67
37	1	1	1	3	1
38	1	1	1	3	1
39	0	1	1	2	0.67
40	1	0	0	1	0.33
41	1	1	1	3	1
42	1	1	1	3	1
43	1	0	1	2	0.67
44	1	1	1	3	1
45	0	1	1	2	0.67

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวศุภลักษณ์ ร่วมจิตร
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 6 พฤษภาคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 13/9 หมู่ 1 ตำบลวังบ่อเวฬุ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	นักวิชาการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษา โรงเรียนละหารทรายรัชดาภิเษก อำเภอละหารทราย จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2541	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. (การบริหารธุรกิจ) วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. (การเลขานุการ) วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี
พ.ศ. 2548	บริหารธุรกิจบัณฑิต บธ.บ. (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจันทบุรี
พ.ศ. 2555	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บธ.ม. (การบริหารธุรกิจ)มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี